הארץ מולטימדיה

קפטן אינטרנט

http://www.haaretz.co.il/captai

19.10.99 גיליון מס' 137

מכירות פומביות מקוונות בישראל עמ' 8

סופרים צעירים מפרסמים ברשת. אז מהו? עמ' 12

חלונות 98 - 20 טיפים עמ' 6 • איזה מחשב לקנות - הטבלה עמ' 12

עכבר הכפר

ממם... מעניין... "העסק שלנו שונה מניהול עיתון. בעלים של עיתון יכול פשוט להרים טלפון לעורך ולהגיד לו 'תן כותרות שאני אוהב'. אנחנו יוצרים כלים כמו מעבד תמלילים, שמאפשר לאנשים לבטא את הרעיונות שלהם, ואנחנו בכלל לא מעורבים בשאלה איך האנשים בוחרים להשתמש בכלים האלה". *(ביל גייטס, בראיון לבי.בי.סי, 17.10)*

מהפה שלך לאלוהים "בסופו של דבר כל החברות מתחלפות" *(גייטס, מתוך אותו ראיון)*

האהבה תנצח "ראיתי הרבה מוצרים אבל אני חושב שאני יותר מאוהב במוצר הזה מאשר בכל מוצר אחר מאז המקינטוש המקורי" *(מנכ"ל אפל, סטיב ג'ובס, מציג את ה־imac החדש, 6.10)*

פולארויד לנצח "לאונרדו דה וינצ'י היה אמן גדול ומדען גדול, מיכאלאנג'לו ידע לחצוב בסלע. אדווין לאנד מפולארויד אמר פעם 'אני רוצה שפולארויד תעמוד בצומת הדרכים בין האמנות למדע' – ואני אף פעם לא שכחתי את זה" *(ג'ובס, על מקורות ההשראה שלו. בראיון למגזין "טיים", 18.10)*

מי רוצה לקנות טון לוף? "באג 2000 גרם לכל האנשים בעולם להיות מודעים למחשבים ולאינטראקטיוויות באופן שלא היה קיים לפני כן – ובכך חשיבותו ההיסטורית. הדבר היחיד שאני צופה שיקרה בינואר 2000, הוא שהרבה שרדנים קיצוניים ועצבניים יצאו מבונקרים באידהו ויקלטו שהם ביזבזו את כל החסכונות שלהם על קופסאות שימורים ותחמושת, והעולם עדיין עומד" *(הסופר ויליאם גיבסון בראיון לגרדיאן, 7.10)*

המהדורה המקוונת של "קפטן אינטרנט" מתעדכנת כל יום – כל היום (ובחינם)
http://www.haaretz.co.il/captain

פורום "קפטן אינטרנט"
http://www.iol.co.il/captainforum

תצלומים: ניו יורק טיימס

חוקרים קובעים את 1268 כהולדת הרעיון של טכנולוגיה לבישה, זו השנה שבה נכתב לראשונה על עדשות לשיפור הראייה. תאריך קצת יותר הגיוני הוא תחילת שנות התשעים, אז הוקמה ב־MIT [illegible]צת מחקר שעניינה פיתוח רכיבי מחשב פרקטיים ונישאים. בכל אופן, לא משנה מתי זה התחיל, מה שבטוח שזה כאן. ולראייה: תערוכת המחשבים אינטרנט וורלד, שנערכה בניו יורק בשבוע שעבר, כללה השנה לראשונה גם תצוגת אופנה – פרט־א־פורטה של הסייברספיים, אם תרצו. ה"טכנולוגיה הלבישה" בתצוגה כללה פריטים אופנתיים וחשובים כמו "מערכת עקיבה המופעלת על ידי קול" (המורכבת על המשקפיים), "רפידות הבודקות דופק ולחץ דם בזמן אמת" (מורכבות על פרקי הידיים והחזה), שעון יד שהרצועות שלו נפתחות לטלפון סלולרי, ויש גם [illegible]דפן אינטרנט, "אפודה עם מערכת ניווט לוויינית, הדוחפת את הלובש אל הכיוון אליו הוא צריך להגיע" (פריט הכרחי בכל מלתחה), "מוניטור המורכב על המשקפיים, ומציג טקסט כשכבה נוספת על המציאות", מקלדת ליד אחת, מחשב נישא בגודל של איתורית, המתלבש על החגורה, עם חיבור לאינטרנט השוקל פחות מקילו. לא בגדים שכדאי ללבוש כשיורד גשם.

סאגת "המחשב הנישא והקפטן שלכם", הנמשכת כבר חודש, פילגה את הקוראים לשני מחנות. מחנה אחד, שמבין בדיוק על מה הקפטן שלכם מדבר (או לא מבין, אבל עושה כאילו בשביל להיראות מוזר); ומחנה שני, שלא מבין מה הקפטן שלכם רוצה (או מבין, אבל עושה כאילו בשביל לא להיראות מוזר). בין שני המחנות אין, חלילה, אלימות או שנאה, יש רק תהום עמוקה של התבוננות שונה על החיים. בין שני הצוקים הללו זורם נהר הקפטן – לפעמים שוצף, לפעמים חרב, תלוי בעונה ובעוד כל מני דברים. יש גם מחנה שלישי, ככה הקפטן שלכם שמע, אבל בינתיים הוא מתבצר בהרים ואוגר נשק, כך שלא ברור מה עמדתו. יום אחד הם בטח יגישו אולטימטום.

האנשים שלא מבינים מה רוצה הקפטן שלכם – רבים מהם, אגב, אזרחים טובים – מתייחסים אל הטכנולוגיה כמו אל סלט ביצים: אפשר לצרוך אותו בצלחת, אפשר לצרוך אותו בפיתה, אבל סלט ביצים הוא סלט ביצים. האנשים שמבינים בדיוק על מה הוא מדבר – גם אלה משלמים מיסים בזמן ולא זורקים את שקית הזבל ליד הפח אלא בתוכו – מתייחסים אל הטכנולוגיה כאל ביצה. כי סלט ביצים הוא סלט ביצים – מוצר סגור, בלתי ניתן לשידרוג – אבל ביצה היא דילמה; היא הקוד הפתוח, היא גרסת ההבטא של החלומות על ארוחת הבוקר המושלמת, ביצה היא אופציה, היא המדרגות הנעות של חוש הטעם. יש תרבויות בהן משווים את הביצה לנשמה. זה מקובל על הקפטן שלכם, פחות או יותר.

הקפטן שלכם היה רוצה ששני המחנות האלה – שמייצגים את הפלגים באישיותו של הקפטן עצמו – ישבו וידברו. הוא היה רוצה לראות הידברות, הוא היה מעוניין לראות ידידויות נוצרות, הופכות לקשר אמיץ, אולי אפילו חתונה, למה לא. למה לא לקוות, הוא שואל את עצמו, דברים מוזרים יותר קרו בהיסטוריה, או לפחות בתשדירי השירות. אם לא נעשה שלום בינינו לבין עצמנו, איזה סיכוי יש לנו מול העתיד.

הקפטן יודע שההתלבטויות של ההווה הן הבדיחות של העתיד. הוא מנחם את עצמו בזיכרון על רוברט היינליין – סופר מד"ב אהוב – ששאל פעם: שמעתם על החוקר שהשקיע ארבעים שנה במחקר שהוכיח כי את האודיסיאה לא כתב הומרוס, אלא יווני אחר לגמרי, שגם הוא נקרא הומרוס? הבדיחה הזו תמיד מעודדת את הקפטן, היא מזכירה לו שהעבר הוא מה שמחליטים שהעבר היה. אוטוטו תיפול החלטה – נישא או שולחני – ואחריה ייתפנה הקפטן לשכתב את החלטותיו לאחור, כמו שהוא עושה תמיד. בינתיים הוא מנסה להיות אופטימי, וזה בכלל לא מסובך. כדאי לנסות.

קפטן אינטרנט

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נתלי מלצר. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03־5121755 פקסימיליה: 03־5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי IOL – http://www.iol.co.il.
המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com

פוקוס הארץ

ימי עיון • ועידות • כנסים

חברת האינטרנט המובילה בישראל. לשירותך.
NETVISION

בחסות:

אישית דיסקונט
בנק דיסקונט

סלקום Cellcom
עם סלקום אתה אף פעם לא לבד

"יזמות ואינטרנט... ומה שביניהם"

יום ה' 28.10.99 "החמאם", יפו (מפרץ שלמה 10)

מניות האינטרנט מטפסות, זוכות להמלצות קנייה חמות! מהו הקסם הטמון בהן? 57% מהבתים בישראל מחוברים לאינטרנט 24:00 היא השעה החביבה על הגולשים. 34% מהגברים גולשים. נשים מובילות את הצמיחה במסחר האלקטרוני. מס' הנשים הגולשות בכל העולם יגיע ב- 2001 ל- 96 מיליון. 35% מהמנהלים גולשים תדיר. "צ'אטים" משמשים תחליף לחיי חברה?! כיצד מסייע האינטרנט לעסקים? 5% בלבד ביצעו רכישות דרך האינטרנט. אקדמאים ובעלי הכנסה גבוהה גולשים יותר מהממוצע... ואלה רק חלק מהנתונים...

קהל היעד: מנהלי שיווק ומכירות, חברות בתחומי האינטרנט, חב' סטארט אפ, יזמים ואנשי עסקים ממגזרי: היי טק, תקשורת, בנקאות, בורסה, כרטיסי אשראי, מועדוני לקוחות, צרכנות ועוד.

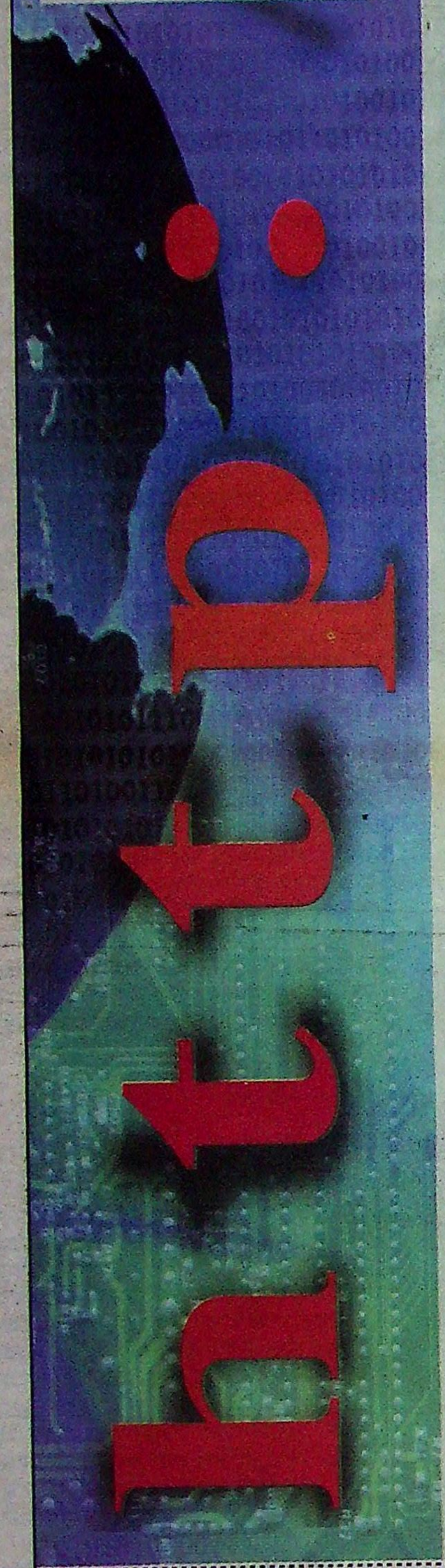

בתכנית:

08:30	התכנסות, הרשמה+ קפה של בוקר
09:00	יזמות ואינטרנט-דליה לב, מנכ"לית אי.די.בי
09:20	הפוטנציאל הטמון באינטרנט מזווית "אישית דיסקונט" - יהודית בן לוי, מנהלת "אישית דיסקונט".
09:40	אינטרנט וסלולרי - כיוונים והתפתחויות - אנדי פרידמן, מנהל מח' מוצרים ושרותים מתקדמים "סלקום"
10:00	הרצאת חב' "נטוויז'ן"
10:20	עולם הפיננסים בעידן האינטרנט - לאן? עירית ברגר, מנהלת "טלבנק דיסקונט"
10:40	האינטרנט ככלי עבודה - אבי בגס, מנכ"ל "קו מנחה"
11:00	"מות המרחק" - פרופ' מוטי סוקולוב, המכון לחיזוי טכנולוגי, אונ' ת"א
11:30	בראנץ' מהודר באולם החגיגי ב'חמאם' ומפגשים
12:30	מצגות מרהיבות

- יונתן בן ארצי, מנכ"ל "נטקינג"- פורטלים לנשים בנושאי: קריירה, עסקים ומשפחה.
- עליזה תמיר וליאור צורף- בית העתיד עפ"י "מיקרוסופט"

מנחה: אילנה ינובסקי, יועצת שיווק

מחיר השתתפות בכנס: 450 ש"ח כולל מע"מ

נא למלא ולפקסס ל"עיתון הארץ" טל: 03-5121111, פקס: 03-6819296 (עדי)

☐ כן, אני מעוניין להרשם לכנס ☐ כן, אני מעוניין להכניס חומר פרסומי לתיק משתתף, בתשלום

שם:............ חברה:............ תפקיד:............ טל:............

פקס:............ כתובת למשלוח חשבונית:............ חתימה:............

כרטיס אשראי: ☐ ויזה: ☐ ישראכרט: ☐ דיינרס: ☐ אמריקן אקספרס: ☐

מס':............ בתוקף עד............ רצ"ב המחאה ע"ס:............

מס' המחאה:............ מס' חשבון:............ בנק:............ סניף:............

התשלום יתבצע עד 24.10.99 ביטולים בכתב בלבד עד 24.10.99

10% הנחה למנויי "הארץ", 20% הנחה לחברות "אישית דיסקונט"

* ייתכנו שינויים

אחלה דבר

הקפטן גאה להגיש: היישומניה – תוסף גלישה שעושה את החיים הרבה יותר קלים. וחיים קלים, כידוע, הם חיים יפים

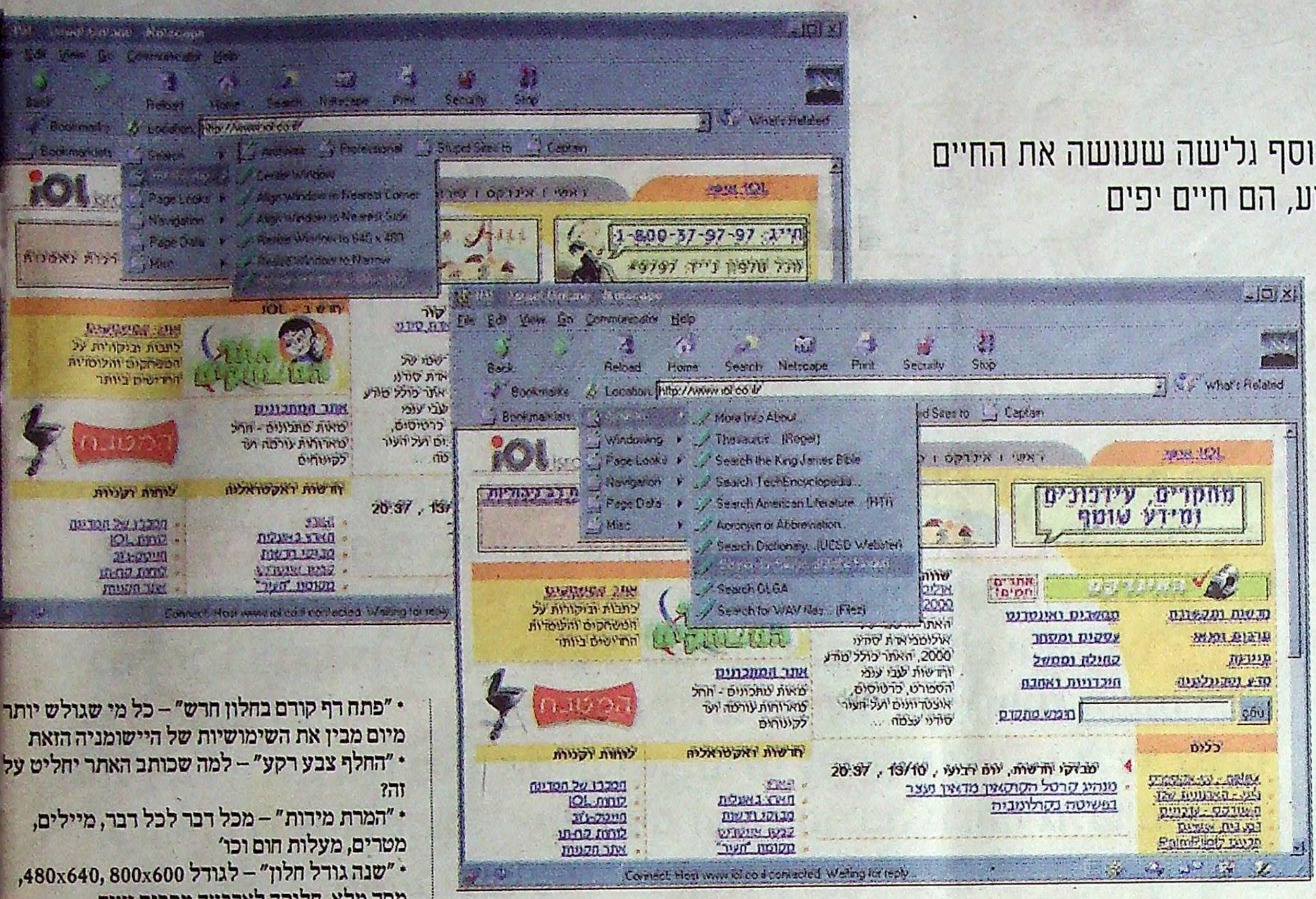

הקיץ נפתחה רשמית עונת תוספי הגלישה – browsing companions – וכל יום צצה תוכנה חדשה שאמורה להנעים לנו את חווית הגלישה ברשת ולתת ערך מוסף לשעות הרבות שאנו מבלים עם הדפדפן. בדרך כלל מדובר בתוכנות שרצות על המסך בנוסף לדפדפן ומתקשרות אתו, או חלונות קטנים שמופיעים ממש בתוך החלון הראשי של הדפדפן.

תוסף גלישה מסוג שונה לגמרי, הוא טריק קטן שנקרא bookmarklets. הרעיון בא למעשה מהערת שוליים במדריך הג'אווה של "נטסקייפ" ותפס תאוצה במוחו של בחור בשם סטיב קאנגס, שהלך ובנה ספרייה שלמה של עשרות bookmarklets כאלה. השם הוא שילוב של המילה bookmarks (סימניות, או 'favorites' בעגת האקספלורר) ו–applets, יישומוני ג'אווה. התרגום שאנחנו מציעים הוא "יישומניות".

מדובר במגוון די גדול של עוזרים לדפדפן, שמופיעים בתוך רשימת הסימניות הרגילה. כך יש, לדוגמא, יישומניה שמציגה רשימה של כל כתובות האי–מייל או מספרי הטלפון בדף הנצפה, או אחרת שמסמנת את כל ההופעות של מילה מבוקשת בדף הנוכחי. השימוש ביישומניה פשוט ממש כמו השימוש בסימניה רגילה. ההבדל הוא שלחיצה על סימניה רגילה מביאה את הגולש לאתר אחר ברשת, ולחיצה על היישומניה מפעילה פעולה מסוימת על האתר הנוכחי.

עוד דוגמאות: יישומניה היודעת להסתיר את כל הפרסומות מאתר מסוים – שימושי ביותר. יישומניה אחרת מעלימה את תמונת הרקע של האתר. אחרת יודעת לספור את המילים בעמוד, או להכין מילון של כל המילים באתר. יש יישומניה להצגת כל התמונות באתר, ויישומניה שמציגה את מספר הימים עד שנת 2000. יישומניה לכל פועל.

להוסיף יישומניה לרשימה הפרטית שלכם זה פשוט כמו ליצור כל סימניה אחרת. האתר Bookmarklets מציע רשימה ארוכה של יישומניות, בצורה של לינקים רגילים. אפשר לסמן אותן עם העכבר ולגרור אותן לאוסף הסימניות או להוסיף אותם בלחיצה על כפתור העכבר הימני ובחירה ב"הוסף ל[illegible]ות". מכאן והלאה אפשר להשתמש ביישומנייה בכל אתר שמבקרים בו.

היישומניות השימושיות ביותר הם יישומניות החיפוש. לחיצה על אחת מהן מחפשת מילה מסומנת בדף הנוכחי כמעט בכל אתר חיפוש קיים. בנוסף ניתנת האפשרות לחפש מילה מסומנת במילון, ב[illegible] מילים נרדפות ואפילו באוסף קלישאות ברשת. היישומניות פועלות הן עם דפדפן האקספלורר והן עם נטסקייפ, החל מגרסה 4. הן נהנות מיתרון בולט שהן לא תלויות במערכת ההפעלה של המשתמש. כלומר גם משתמשי מקינטוש ולינוקס יכולים להנות מהם בדיוק כמו משתמשי חלונות. הן גם מהירות יותר מתוכנות חיצוניות. הן לא עפות, לא נופלות ולא תוקעות את המחשב.

היישומניות פורשות יריעה רחבה של עזרים, החל מחיפוש, דרך העלמת מסגרות (frames) בתוך האתר וכלה בהזזת חלון הדפדפן כולו לפינת המסך. וכששום דבר אחר לא עוזר, טוב שיש יישומניה בשם "מטפח בטחון עצמי" שפשוט מזכירה למשתמש כמה הוא מ[illegible]דס

רשימה (חלקית בלבד) של יישומניות נוספות:

- "שלח טקסט מסומן" – מייצר הודעת אי–מייל חדשה עם הטקסט המסומן
- "לינק אקראי" – שולח את הדפדפן ללינק אקראי מתוך הדף הנוכחי
- "פתח דף קודם בחלון חדש" – כל מי שגולש יותר מיום מבין את השימושיות של היישומניה הזאת
- "החלף צבע רקע" – למה שכותב האתר יחליט על זה?
- "המרת מידות" – מכל דבר לכל דבר, מיילים, מטרים, מעלות חום וכו'
- "שנה גודל חלון" – לגודל 800x600, 480x640, מסך מלא, חלוקה לארבעה מסכים ועוד
- "חיפוש" – אפשרויות החיפוש עם יישומניות מרשים ביותר, כדאי לברוק.

האתר הרשמי

http://www.bookmarklets.com

רשימת היישומניות המלאה

http://www.bookmarklets.com/tools/categor.html

מדריך הג'אווה של נטסקייפ

http://developer.netscape.com/docs/manuals/communicator/jsguide/misc.htm

גיא הופמן

זהו, מרימים ידיים

הבעיות בגרסה העברית של אופיס 2000 יכניעו גם משתמשים עקשנים. המלצה ידידותית: לעבור ישר לגרסה האנגלית

לוחות הברית אולי נכתבו בעברית, ואחריהם עוד אי אלו כתבים מרכזיים בתולדות האנושות, אבל בימים ההם נהגו בני האדם להשתמש בכלי כתיבה ידידותיים לתפעול, וכדי לעבור באמצע משפט לשפה אחרת, די היה להעתיק את היד עם המפסלת מצד לצד. מאז השתנו הרבה דברים, ומבחינת המעברים הבינלשוניים – לא תמיד לטובה. חבילת התוכנה החדשה אופיס 2000 של מיקרוסופט, למשל, נכשלת במעברים הללו, ובגירסתה העברית המלאה היא שופעת באגים – כולם ואריאציות שונות על נושא מרכזי אחד: שילובה של שפת הקודש בעבודת החולין המשרדית.

למרבה השמחה אין כל צורך להשתמש באופיס 2000 העברית, ומי שיכול לוותר על ממשק ותפריטים עבריים (לימוד מרוכז של התחליפים האנגליים למלים כמו "קובץ", "תצוגה", או "חלון" מאוד משתלם במקרה הזה), עדיף שירכוש ויתקין את הגרסה הבינלאומית – זו שהעברית אינה משולבת בה, והיא יונקת את הגופנים שלה ממערכת ההפעלה. נכון, זה לא מושלם, משום שגם חלונות 98 העברית מלאה בתקלות מקוריות, והיא גם אינה מתעדכנת באותה תכיפות שבה נוהגת החברה לעדכן את הגרסה האנגלית שלה, אבל זה מה שיש, והתוצאה – חלונות עבריים ואופיס נוכרי – יציבה ונעימה יותר לעבודה מן הגרסה העברית המקומית.

התוכנה מגיעה על שני תקליטורים. בגירסה העברית התקליטור השני מכיל ממשק משתמש אנגלי, המחליף את זה העברי שהותקן כברירת מחדל (אירוע מעצבן למדי), אבל מותיר שיירים, אייקונים ושמות בעברית. באופיס הבינלאומי, לעומת זאת, מכיל התקליטור השני שפע יישומים חינניים, כמו למשל גרסה מלאה של כלי העריכה השולחני Publisher. יש גם תוכנה לניהול לקוחות, אבל זו אינה מתאימה לשימוש בעברית ותוכנת ההתקנה מדלגת עליה.

לא ברור למה החליטה מיקרוסופט ישראל לחסוך את כל אלה מלקוחותיה, שכידוע משלמים עבור התוכנה פי כמה מעמיתיהם האמריקאים או האנגלים. על אותו תקליטור ישנה גם גלרייה משובחת של ClipArt, קובצי תמונה, גרפיקה וקול. גם אלה נעדרו מהאופיס העברי, למרות שבכל הגירסאות הקודמות של אותה חבילה נכללו מרכיבים דומים.

כלי השפה בעברית (מילון, בדיקת איות וסימון שגיאות כתיב אוטומטיים) אינם קיימים בגירסה הבינלאומית, ולא ברור אם כדאי לטרוח להיאבק למענם. מיקרוסופט מבטיחה למכור "חבילות שפה" עבור שפות נידחות כמו זו הנהוגה בארצנו, אבל אלה אינן מצויות כרגע בחנויות ובינתיים אפשר להסתפק בגרסה החדשה והמועשרת של "בבילון". בתמורה לוויתור צנוע זה, נעלמים הבאגים המעצבנים באמת של אופיס 2000 – אלה שחרבו את תוכן ואת סגנון המסמכים בוורד – ונעלמת גם היוזמה הלא ברוכה של התוכנה להוסיף טאבים משונים על דעת עצמה.

חבל שמיקרוסופט אינה חושבת על פתרון הפוך: לאפשר לכל אחד ממשתמשיה הרב לשוניים להפעיל חבילת אופיס בשפתו הוא, על מערכת הפעלה אחת, אחידה, יציבה, וכנראה גם אנגלית. יש בתי תוכנה קטנים יותר שחשבו על זה קודם – כך שמיקרוסופט יכולה פשוט לקנות אותם.

דפנה לוי-ינוביץ

daphna@haaretz.co.il

חדש בהוצאת שוקן

לראות את הנולד

המדריך המלא לייעוץ טרום־לידתי

ד"ר דוד ורדימון ופרופ' ציון בן רפאל

האבחון הטרום־לידתי הוא מן הנושאים הבולטים היום בתחום הרפואה. הודות להתקדמות המרשימה והמהירה, במיוחד בשטח האולטרסאונד וההנדסה הגנטית, הצטבר ידע רב, הפותח אפשרויות אבחון שלא ניתן היה לשערן עד היום.

לראות את הנולד מספק מידע מעודכן ואמין על הבדיקות השונות שיש לעבור בהריון, השיטות לאבחון מחלות תורשתיות נפוצות, שיטות להפסקת הריון, היבטים אתיים ופתרונות אפשריים. בכך מסייע הספר לבני־הזוג לעבור את הבדיקות השונות תוך הבנת יתרונותיהן וחסרונותיהן.

ד"ר דוד ורדימון הוא רופא בכיר במחלקת נשים ויולדות במרכז הרפואי ע"ש רבין ועוסק שנים רבות בייעוץ ובאבחון טרום־לידתי. **פרופ' ציון בן רפאל** הוא מנהל המרכז לרפואת נשים במרכז הרפואי ע"ש רבין. שניהם חברו יחד לכתיבת מדריך ייחודי זה.

מחיר: 115 ש"ח

אנא מלאו את התלוש ושלחו אלינו

לכבוד הוצאת שוקן

ת"ד 2316 תל־אביב 61022, טל: 03-5610130 (אתי), 03-5170961 (שלום), פקס: 03-5622668 www.schocken.co.il

הנני מזמין/ה את הספר **לראות את הנולד** מאת ד"ר דוד ורדימון ופרופ' ציון בן רפאל

☐ רצ"ב המחאה לפקודת הוצאת שוקן ע"ס ________ ש"ח

☐ כרטיס אשראי ויזה/ישראכרט מס' ________ תוקף הכרטיס ________ שם פרטי ושם משפחה ________

מס' ת.ז. ________ טל' ________ כתובת ________ מיקוד ________

קפטן אינטרנט נבדק תוכנות

עדכוני מניות בסרגל הכלים, מאגר מידע בלחיצת כפתור, אוסף מדריכים לבניית אתרים, ונגן מוסיקה משודרג

EntryPoint הוא סרגל כלים שימושי שמעביר אל שולחן העבודה נתוני מניות, חדשות, מוסיקה, עדכוני מזג אויר, ועוד. כתובית נעה מערכנת בנתונים נבחרים משוקי ההון בעולם ובכותרות חדשותיות. בלחיצת כפתור נוספת אפשר לקבל שפע של מידע לפי בחירת המשתמש, וגם קישור לאתרים רבים ברשת. התוכנה תומכת בהאזנה לקובצי מוסיקה באינטרנט והיא חופשית לשימוש.

EntryPoint, גודל הקובץ: 549 קילו בייט

http://download.entrypoint.com/1/0.1204/setup_eps.exe

GuruNet היא פיתוח ישראלי שעלה לרשת לפני פחות מחודש וכבר זוכה לביקורות נלהבות. התוכנה מספקת נתונים וקישורים לכל מילה עליה מצביע המשתמש עם העכבר בצירוף המקש alt – בדף אינטרנט או בתוכנה של חלונות. לדוגמה: הצביעו על המילה "IBM" ותקבלו נתונים וציטוטי מניות על החברה; הצביעו על שם של איש או מקום ותקבלו מגוון של מידע קיים עליו. התוכנה חוסכת גישה למאגרי מידע ומקרבת אותם לגולשים. היא קלה לתפעול וחופשית לשימוש.

GuruNet, גודל הקובץ: 714 קילו בייט

ftp://ftp.guru.net/pub/gurunetauto.exe

Web Resources Tutorials כולל יותר מ-30 מדריכים לבנייה ועיצוב של אתרים ברשת – לבונים מתחילים ומתקדמים כאחד. מדובר באוסף מצוין של מדריכים המקבץ בחבילה אחת את מיטב המידע המופיע באתרים רבים. המדריכים מהווים נקודת התחלה טובה לכל מי שמבקש ללמוד את יסודות ה־html, סקריפטים בשפת ג'אווה, בניית טבלאות ועוד. התוכנה חופשית לשימוש.

Web Resources Tutorials, גודל הקובץ: 1.9 מגה בייט

http://www.nr1webresource.com/files/wrtpack61.exe

למשדרגים היידד. גרסה חדשה ומשובחת לנגן המוסיקה Spinner Plus. הגרסה החדשה של הנגן מאפשרת האזנה ליותר מ-175,000 שירים המקוטלגים בכ-120 ערוצים שונים. ממשק התוכנה דמוי רדיו ואיכות המוסיקה טובה. בעת השמעת כל שיר מתקבל גם מידע על המבצע ושם השיר. הגרסה החדשה כוללת שלל שיפורים בממשק, אינטגרציה טובה יותר עם אתר החברה ואפשרויות פרסונליזציה מגוונות. התוכנה חופשית לשימוש.

Spinner Plus, גודל הקובץ: 1.4 מגה בייט

ftp://ftp.download.com/pub/win95/multimedia/spinplus301.exe

צביקה אלברגר
Zvika@haaretz.co.il

הקפטן משאיר טיפ

סדרה שנייה של טיפים במסע לפיצוח חלונות 98

1. חלונות 98 מציגה את הרמקול הצהוב הקטן בפינה הימנית התחתונה של המסך, ליד השעון. אלא שכיום רוב המחשבים מצוידים ברמקולים חיצוניים עם כפתור ווליום עצמאי. כדי להיפטר מהרמקול נכנסים ללוח הבקרה (Start/Settings/Control Panel), בוחרים ב–Multimedia, וב–Audio ומסירים את הסימון ליד Show volume control on the taskbar.

2. כדי לשמור על תצוגה זהה בכל החלונות הפתוחים (לדוגמה: סוג האייקונים, סוג הסידור וכו'), נכנסים לכל חלון שהוא (למשל בסייר החלונות), בוחרים View/Folder Options/View, וב–Folder Views לוחצים על הכפתור Like Current Folder.

3. כדי לעבור בין חלונות פתוחים ללא שימוש בעכבר (הרבה יותר מהר ונוח), מחזיקים את כפתור ה–Alt לחוץ, ווזים בין האייקונים של החלונות שמופיעים על המסך באמצעות לחיצות על כפתור ה–Tab.

4. כשאחד העצמים על המסך מורגש (לחיצה אחת), לחיצה על Shift+F10 תפתח את התפריט שבדרך כלל מופיע כשלוחצים על אותו עצם באמצעות כפתור העכבר הימני (ה–context menu). אם שום עצם לא נבחר, לחיצה על אותם מקשים תפתח את התפריט שמתייחס לכלל החלון הפתוח (למשל, בוורד ייפתח התפריט של גזור/העתק/הדבק/גופן/פסקה).

5. מי שמשתמש בסרגלים החדשים שמציעה מערכת ההפעלה (Toolbars), עשוי לגלות שתחתית המסך שלו נהפכת לאזור צפוף במיוחד. כמה דרכים להתגבר על הבלגן:

1. לכו בקטן. כדי להקטין את גודל האייקונים בוחרים בסרגל, לוחצים בתוכו על כפתור העכבר הימני ובוחרים View/small.
2. ללא שם. מסתירים את שם הסרגל (את מי זה מעניין בכלל?) על ידי ביטול הסימון ליד Show Title בתפריט שמופיע עם לחיצה על כפתור העכבר הימני.
3. הפרד ומשול. אפשר להצמיד את הסרגלים לצדדים שונים של המסך. לוחצים עם העכבר בשטח הסרגל, ומושכים לצד הרצוי. את סרגל ה–Address כדאי לשמור מאוזן.
4. סרגלים צפים. לוחצים על הסרגל הרצוי במקש הימני, ובוחרים מהתפריט Show Title. את השם שמופיע מושכים באמצעות העכבר לשולחן עבודה (ולא לחלון פתוח אחר). מעצבים את מידות הסרגל באמצעות העכבר. כדי להחזיר את הסרגל למקום, מושכים אותו לתחתית המסך.

6. סרגלים צפים שימושיים במיוחד אפשר לעגן תמיד on top, כך שלא יוסתרו על ידי חלונות אחרים. לוחצים על כותרת הסרגל בכפתור העכבר הימני, ובוחרים Always on top.

7. נחמד, לא? אם עכשיו יש יותר מקום פנוי, אפשר ליצור סרגל מכל תיקיה על ידי גרירת האייקון שלה (או קיצור דרך אליה) לאחד מצדי המסך.

8. את הסדר של העצמים בתוך כל סרגל אפשר לשנות פשוט על ידי גרירה של האייקון למקום יותר הגיוני ונוח.

9. את אותו הדבר אפשר לעשות גם בתוך תפריט ה–Start. לוחצים על אייקון וגוררים אותו למקום הרצוי. משחררים כשמופיע קו שחור. זה הזמן לחלץ את ה–Windows Explorer מסוף הרשימה ולהעביר לראש התפריט הכללי תוכנות מתוך ה–Programs שנמצאות בשימוש תדיר.

10. ובעניין ה–Start Menu. הדרך היחידה להתמודד עם הבלגן המטורף שם היא על ידי יצירת תיקיות משנה. לוחצים בעכבר ימני על כפתור ה–Start, ובוחרים Open. עכשיו, במקום הרצוי (בתוך תפריט ה–Start או בתוך אחד מתפריטי המשנה, כמו Programs) לוחצים בעכבר ימני ובוחרים New/Folder. נותנים שם (למשל, Games), וגוררים לתוך התיקייה החדשה את קיצורי הדרך הרלוונטיים.

11. כדאי לזכור שהפריטים בתפריט ה–Start הם רק קיצורי דרך. את אלה שלא משתמשים בהם בכלל אפשר להעיף – פשוט לבצע Delete בתוך החלון שנפתח על ידי Open (כאמור לעיל), או לקבץ בתיקייה נפרדת, לשעת הצורך.

12. לוח הבקרה (Start/Settings/Control Panel) כולל אייקונים שמאפשרים לשלוט בהיבטים רבים של מערכת ההפעלה. מי שמשנה את הקביעות האלה לעתים קרובות, יכול לפשט את הגישה לרכיבים של לוח הבקרה על ידי יצירת קיצורי דרך אליהם בתוך תפריט ה–Start. פותחים את לוח הבקרה. לוחצים בעכבר הימני על כפתור ה–Start, ובוחרים Open. במקום הרצוי יוצרים תיקייה חדשה (עכבר ימני, New/Folder). נותנים לה שם, וגוררים לתוכה את הרכיבים הרצויים. לתוך התיק הזה אפשר להוסיף גם רכיבים נוספים, כמו מדפסות, Dial-Up Networking וכו'.

13. כדי להעתיק באופן אוטומטי את כל לוח הבקרה לתפריט ה–Start אפשר פשוט ליצור תיקייה חדשה ולקרוא לה: Control Panel.

14. באותו אופן אפשר כמובן לגרור לתוך תפריט ה–Start כמעט כל דבר, כמו את "המחשב שלי", שולחן העבודה וכו'.

15. הרבה שינויים במערכת ההפעלה דורשים להפעיל מחדש את חלונות. אלא שחלון ה–Shut Down לא נותן אפשרות לבצע זאת בלי לעשות Reboot למערכת כולה. כדי להפעיל מחדש את חלונות בלבד, בוחרים Start/Shut Down/Shut Down, ובעת הלחיצה על אישור מחזיקים את כפתור ה–Shift לחוץ. חוסך זמן ועצבים.

16. דרך מצוינת לקצר באופן כללי את תהליך סגירת המחשב היא ליצור קיצור דרך על שולחן העבודה בדיוק למטרה הזאת. כדי לבצע Shut Down: לוחצים על שולחן העבודה עם כפתור העכבר הימני, ובוחרים New/Shortcut. בתיבה שנפתחת מקלידים: c:/W98/rundll.exe user.exe,exitwindows (ייתכן ששם הספרייה הראשית שונה, למשל windows). אפשר לברר איפה מסתתר הקובץ rundll על ידי חיפוש באמצעות Start/Find/Files or Folders. מאשרים, נותנים שם לקיצור הדרך, ולוחצים על Finish. לחיצה כפולה על האייקון שנוצר מכבה את המחשב.

17. קיצור נוסף: יוצרים לקיצור הדרך קיצור מקלדת. לוחצים על האייקון בעכבר ימני ובוחרים Properties. בתיבת ה–Shortcut בוחרים ב–Shortcut key, ומקלידים את האות הרצויה (הצירוף חייב להתחיל עם Ctrl+Shift, Shift+Alt או Ctrl+Alt).

18. כדי לבצע Restart, ולא Shut Down: התהליך זהה, אך בשורת היעד מקלידים c:/W98/rundll.exe.user.exe, exitwindowsexec

19. חלק מהתוכנות שרצות במחשב עושות את זה "ברקע", כך שלא מוצג שום אייקון שדרכו אפשר לסגור אותן, והדבר מחייב נבירה בתוך תיקיות. קיצור דרך מצוין: לוחצים Alt+Ctrl+Delete (פעם אחת!), מסמנים את התוכנה הסרבנית, ולוחצים על End Task.

20. אחד המטרדים בחלונות 98 הוא מסך האישור שנפתח כל פעם שזורקים קובץ לסל המחזור. התשובה האינטואיטיווית לשאלה "האם אתה בטוח וגו'" היא, שאם לא היינו רוצים לזרוק את הקובץ לזבל, לא היינו מעבירים אותו לפח. חלונות עצמה לא מאפשרת להיפטר מהמטרד באופן אלגנטי. האפשרויות הפחות אלגנטיות אך האפקטיוויות הן:
ליצור בתפריט ה–Send To קיצור דרך לסל המחזור (ראו טיפ בגיליון הקודם), ולשלוח קבצים לפח באמצעות לחיצה ימנית.
ללחוץ במקש הימני על סל המחזור, לבחור Properties/Global, ולסמן את התיבה Do not move files to the Recycle Bin.
להוריד את RtvReco (29k), שמתגבר על הבעיה הזאת ועל עוד כמה מטרדים
ftp://ftp.creativelement.com/pub/win95ann/rtvreco.zip

"מה יש לך להפסיד?"

מכתב שרשרת טוען שמיקרוסופט מחלקת כסף – הייתם מאמינים? תתפלאו כמה אנשים נפלו בפח

דו"ח אמין

עידו אמין

"מכתב זה הקיף את כדור הארץ 17 פעמים ומביא למקבליו מזל טוב". אין כמעט מי שלא קיבל מכתב שרשרת כזה בצעירותו. אבל באינטרנט, ארץ הנעורים הנצחיים, מכתבים כאלה מגיעים גם למבוגרים.

מדי פעם מגיע אלי מכתב שרשרת אינטרנטי. המכתבים האלה, שהיסטוריוני האינטרנט מעידים כי הם היו שם כבר מההתחלה, מסרבים למות, וזאת חרף אין סוף התראות, בקשות, ותחינות. מכתבי שרשרת, על פי קוד ההתנהגות המקובל של האינטרנט, נחשבים לנו-נו – משהו שאם נטלת בו חלק אתה משתדל לשכוח ולהסתיר את הבושה.

בכל מכתב שרשרת כלולה איזו בקשה שאי אפשר לעמוד בפניה, משהו נורא או מזעזע או קורע לב או מדהים מאין כמוהו – בדרך כלל אגדה אורבנית – וגם קריאה לפעולה, שעיקרה הפניית המכתב למישהו אחר, רצוי כמה שיותר. דוגמה אחת היא הידיעה שנאצים רוצים לפתוח קבוצת דיון באינטרנט ויש למהר ולהצביע נגד. דוגמה מודרנית יותר מדברת על משאל עם לבחירת איש המילניום, שיש להשתתף בו כדי למנוע את בחירתו של אדולף היטלר. דוגמה אחרת קורעת לב במיוחד היא זו של נער חולה סרטן המבקש לפני מותו שישלחו לו גלויות מכל העולם. במכתב השרשרת יש לפעמים גרעין של אמת, אך הוא נעטף תמיד במידע מניפוליטיווי, הגורם גם לטובים מידידי לשלוח אותו שוב, ושוב, ושוב. אפילו אלי. (במקרה של הנער חולה הסרטן, הוא החלים, תודה, אך זרם הגלויות לא פסק עד היום, והתוצאה: מכתב שרשרת נוסף שמבקש להפסיק עם זה).

לאחרונה – בעצם לא כל כך לאחרונה, זה רץ כבר חודשים! – מגיעים אלי עותקים של מכתב מעצבן הטוען שנשלח על יד מיקרוסופט. זהו אחד המכתבים שבמיקרוסופט אוהבים להזכיר כהוכחה לכך שמשמיצים אותם ללא סיבה. אלא שבמכתב זה – שללא ספק לא הגיע ממיקרוסופט – אין כל השמצה, אלא חדשות נפלאות. מסתבר, על פי המכתב, שמיקרוסופט רוצה לחלק לכם כסף. לפי המכתב, מיקרוסופט תיתן חמישה דולרים על כל פעם שתשלחו את המכתב הזה למישהו. כשאותו מישהו ישלח את המכתב לעוד מישהו, תקבלו ממיקרוסופט שלושה דולרים נוספים. גם ברמה השלישית של הפירמידה הזו תקבלו תמורה, דולר אחד. הכסף יגיע בצ'ק בתוך שבועיים. ולמי שחושב שזו מתיחה מכוון המשפט שמסיים את המכתב הזה: "גם אני חשבתי שזו מתיחה עד שקיבלתי ממיקרוסופט צ'ק על 800 דולר".

ואולי בכל זאת יש כאן השמצה כלשהי. אחרי הכל, מהמכתב משתמע כי מיקרוסופט יכולה לכאורה לעקוב אחרי הדואר שמשתמשי מיקרוסופט שולחים, ואף לזהות את כתובותיהם. גרעין האמת כאן הוא שאכן בדפדפנים שונים אפשר לקלוט את כתובות הדואר של משתמשים, אבל מכאן ועד מציאת הכתובת שלהם בעולם האמיתי, המרחק גדול. בנוסף, המכתב מציין שותפות בין מיקרוסופט ו־AOL שהיא היום בעלת נטסקייפ, וגם שילוב בלתי אפשרי שכזה אופייני למכתבים כאלה. בעולם מכתבי השרשרת הכל יכול להיות.

מפתה להגיד על המכתב הזה שמי שמאמין לו, מגיע לו. אבל יש עם זה בעיה: כמעט כולם מאמינים. מכיוון שאנשים מפנים את המכתב זה לזה, אני יכול לראות [illegible] כבר קיבל את המכתב ומי האמין לשטות הזאת, וזה החלק המעניין באמת. אז לתשומת לב הקוראים: בסוף ספטמבר המכתב סבב לו בין גולשים בהוטמייל, בזק בינלאומי, אינטרנט זהב, נטוויז'ן וברק אונליין, אבל רשימת הכתובות בעותקים שהגיעו אלי מעידה שמשם המכתב העפיל היישר אל הצמרת החברתית של האינטרנט והחל להסתובב בין אנשי היי-טק ואנשי תקשורת ישראלים. (והיה גם אחד שהפנה את המכתב לחבר בתפקיד בכיר במיקרוסופט ישראל, ובסוף המכתב הוסיף: "אם זה נכון, אין לך מה להפסיד!").

ואני חשבתי שהחברים שלי יותר חכמים, אבל כנראה שהבטחה לכסף עושה את שלה. אז בפעם הבאה שאתם מקבלים מכתב שרשרת, מחקו אותו כמובן – אבל לפני כן, צפויה לכם קריאה מענגת של רשימת כתובות הדואל שמהן נשלח המכתב. לא תאמינו את מי תפגשו שם.

קבלו את דילברט קארד

"נקסט־קארד – אינטרנט ויזה" הוא כרטיס אשראי חדש שנוצר לקהל יעד מצומצם ומוגדר: גולשים. יותר מ-100,000 איש מחזיקים בכרטיס, ובין החברות המושקעות במיזם אפשר למצוא את קרן סקויה קפיטל, הידועה בהימוריה הבטוחים (יאהו!, MP3). נקסט־קארד קמה על בסיס ההנחה שהחברה מבינה טוב יותר מחברות אשראי אחרות מה באמת רוצים הגולשים. אז מה באמת רוצים הגולשים שאין בכרטיסם האחרים? אבטחה? סודיות? פרטיות? לא. הם רוצים תמונה של הילד על כרטיס האשראי.

באתר של חברת נקסט-קארד תוכלו להעלות כל תמונה דרך האינטרנט והיא תודפס על כרטיס האשראי שלכם. ואם אין לכם דמיון (או ילד, או חתול, או כלב), תוכלו גם לבחור מתוך גלריית תמונות קיימת. בין השאר אפשר להוסיף לכרטיס האשראי תמונה של דילברט – גיבור הקומיקס הציני, חביב קהילית ההיי-טק. "המוצר מיועד ספציפית לקהל דילברט", אומרים בנקסט־קארד, "והוא ייתן לנו הזדמנות להיות קצת אנטי-ממסדיים ולהסתלבט על כרטיסי האשראי, שהם רע הכרחי".

דבר מעניין שעשתה לאחרונה נקסט־קארד היה פרסום אינדקס של האתרים המובילים במסחר אלקטרוני. לא מדובר בניתוחים ותחזיות החביבים כל כך על המשקיעים, אלא במספרים קשים המבוססים על מאות אלפי עיסקאות אמיתיות. בין הנתונים המתפרסמים שם: 25 האתרים המובילים, חמשת הזינוקים המפתיעים של החודש (ובראשם etopia עם 170% גידול במכירות), וחמשת המפסידים הגדולים של החודש (בראשם register.com עם נפילה של 50% במכירות). חבל שבינתיים לא מספקים שם מספרים מוחלטים.

תגבוה: נעלמו רק 120 אלף גולשים

בשבוע שעבר ביצעתי כאן חישוב על פי מספרים שנמסרו מפי מנכ"לי אינטרנט זהב ומיקרוסופט ישראל, ולפיהם יש בישראל 385,714 גולשים. זוהי הערכה צנועה יותר מכמה מספרים הנשמעים בשטח, כמו המספרים שמצאתי באתר הסטטיסטיקה "NUA", המרכז נתונים מכמה מקורות. אחד המקורות האלו היא חברת IDC, שבשמה מתפרסמת שם הערכה גבוהה בהרבה מזו של ראשי אינטרנט זהב ומיקרוסופט.

בתגובה לדברים מסר ניסו כהן, מנכ"ל IDC ישראל, כי בחודש מאי 1998 העריכה IDC את את מספר הגולשים בישראל ב-360 אלף. "גם אם ניקח את הערכותינו בחודש מאי 1998, שמספר גולשי האינטרנט גדל בשנה שחלפה ב-30%, הרי שמספר הגולשים היה אמור לעמוד היום על 480 אלף בלבד". לדבריו, "רבים מצטטים את נתוני IDC מבלי שפנו אל החברה ישירות". אז באמת לא נעלמו לי 200 אלף גולשים אלא רק 120 אלף, ועם IDC הסליחה.

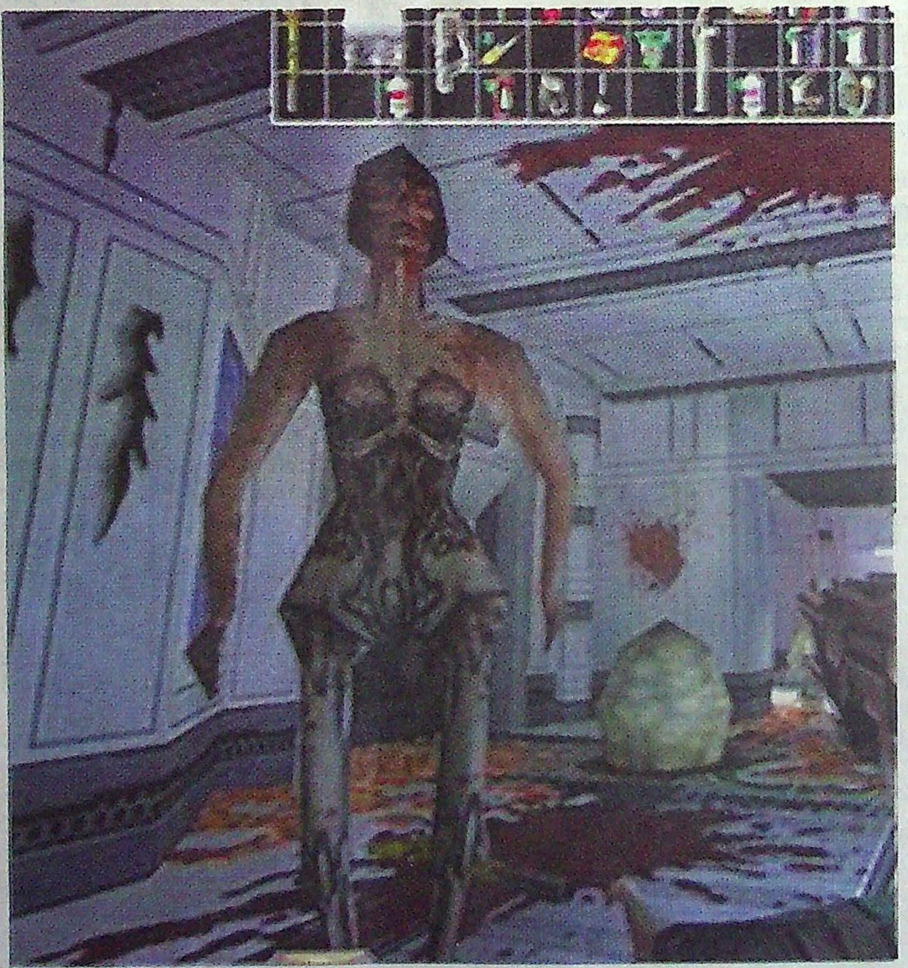

האויבים חכמים, החיים קשים

System Shock 2 רחוק מלהיות עוד משחק אקשן סטנדרטי. מומלץ

השנה היא 2072. כדור הארץ כבר אינו נשלט על ידי מערכת המחשב האינטיליגנטית "שודאן" שיצר תאגיד הענק טריי־אופטימום – וכל מי ששיחק במשחק הראשון בסדרת System Shock יודע היטב עד כמה היה קשה לסלק אותה.

הממשל החדש – גוף המאחד את כל ממשלות הפלנטה תחת השם המקורי UNN – שם לו למטרה להגביל את כוחם של תאגידי הענק שכמעט הביאו חורבן על הפלנטה. אבל כשטריי־אופטימום חושפת את ההמצאה החדשה שלה, המצב משתנה.

הטכנולוגיה שפיתח התאגיד מאפשרת תנועה במהירות גבוהה ממהירות האור. ה־UNN מסכים להצעה להשתתף בחקר החלל הרחוק במיוחד, ושולח למשימה שתי חלליות. כאן אתם נכנסים לתמונה.

למרות שממבט ראשון נראה System Shock 2 כמשחק אקשן סטנדרטי בגוף ראשון – הוא רחוק מלהיות כזה. תנועת המצלמה נעשית אמנם דרך עיניו של הגיבור, אבל האוריינטציה האמיתית כאן היא של משחק תפקידים. מה זה אומר? גיבור המשחק הוא מתגייס חדש לאחת משלושת זרועות צבא כדור הארץ. הבחירה בחיל שאליו תצטרפו בתחילת המשחק תשפיע על הכישורים שבהם תהיו מצוידים ועל הדרכים להתמודד עם העלילה והסתעפויותיה. לחיילי מארינס למשל, יש יכולת לחימה מרשימה, אבל הם סובלים מהיעדר כמעט מוחלט של כישורים טכניים, שמצויים בשפע אצל אנשי הצי. לעומתם, סוכני OSA יכולים להשתמש בכוחות על־טבעיים ולהתגנב ממש מתחת לאפם של האויבים מבלי שאלו יבחינו בכך. זה הזמן לומר שהמשחק משתמש במנוע המצוין של Thief ומנצל אותו באופן מרבי.

בכל מקרה, גיבורנו מתעורר מתרדמת כשהוא על סיפונה של אחת מספינות החלל שנשלחו למשימה האינטר־גלאקטית של טרי-אופטימום וה־UNN. בתחילת המשחק לא ברור מה השתבש בספינה, אבל חלקים ממנה מתחילים להתפרק, וכדי לשרוד בסביבה העוינת צריך להתחיל לרוץ. מיותר לומר שהגיבור סובל משיכחה (כמיטב מסורת משחקי התפקידים) ולכן בתחילת המשחק אין לו (לנו) מושג נגד מי הוא נלחם ולמה.

החפצים שתמצאו יוכלו להגביר את הכישורים הבסיסיים שבחרתם בהם, וגם לעזור לפתח כישורים חדשים. כמו כן, תתקלו מדי פעם ביומנים אלקטרוניים בהם תמצאו מידע שיפזר מעט את הערפל שרובץ על סיפור העלילה ויעזור בהמשך.

שני דברים ראויים לציון במשחק: הסאונד המדהים והאינטליגנציה המלאכותית המצוינת של האויבים. שלא כמו ברוב משחקי האקשן, פה אי אפשר להיכנס לכל חדר, לרסס ולהמשיך לחדר הבא תוך ידיעה שיושביו לא שמעו צליל אחד מקולות הטבח שביצעת בחבריהם לפני 5 שניות. האויבים ב-System Shock 2 רואים, שומעים ואולי אפילו מריחים. וכדי להסיר כל ספק – הם מאוד לא אוהבים שמתחרעים על החברים שלהם.

כדי להתמודד עם הקשיים שהאויבים החכמים מערימים עליכם, תצטרכו גם אתם להפעיל קצת שכל ולא רק לרסס ללא הכרה. אחד הדברים היפים במשחק הוא שלרבות מן החידות שתצטרכו לפצח, יש יותר מפתרון אחד. חידוש מרענן בהחלט.

מבחינה גרפית, מצליח המנוע הוותיק של Thief ליצור סביבות חלליות מרשימות למדי, אם כי הוא מתקשה בחיבורים עדינים של פוליגונים שאמורים להרכיב דמויות ריאליסטיות. מהבחינה הזאת, המשחק אפילו לא מצליח להתקרב לרף שנקבע באחרונה בתחום על ידי Kingpin, ואשר פיפ"א 2000 עוד תגביה החל מהשמיני בנובמבר.

ובכל זאת, System Shock 2 הוא משחק מצוין שיכול לקרב שחקני אקשן לז'אנר משחקי התפקידים מבלי להעלות להם את הסעיף עם כל מיני שיקויים, קוסמים ודרקונים מעייפים. הוא אינטליגנטי בהרבה מרוב משחקי האקשן הרגילים, ועם זאת מצליח גם לזרום קדימה ולתת לשחקן תחושה אמיתית של דחיפות. מומלץ.

דרישות חומרה מינימליות: פנטיום 200, 32 מגה בייט ראם, 250 מגה בייט פנויים על הדיסק הקשיח. מחיר: 219-229 שקלים. יבוא ושיווק הד ארצי מולטימדיה.

http://www.shock2.com

שחר סמוחה

גם בסינגפור שרים על ירושלים

האנשים שבונים את האינטרנט בישראל. והפעם: **יעל לבנה־כץ**, מקימת אתר המוקדש לשיר "ירושלים של זהב"

קצת לפני ראש השנה עלה האתר החדש של יעל לבנה־כץ לרשת – מהודר, רחוץ וחגיגי. אבל אז קרה מה שקורה לעתים קרובות כל כך, לכל כך הרבה אתרים: המחשב קרס, הכונן הקשיח נחרב, ועל האתר שלה, "ירושלים של זהב", נגזר לשבת שם, בדממה בוטחת, ולצפות לתחייה הדיגיטלית.

זו הגיעה לפני שבועיים, ומאז לבנה־כץ מוצפת בפניות של מבקרים – "הרבה מעבר לציפיות שלי", היא מודה. האתר של לבנה־כץ מוקדש לשיר "ירושלים של זהב". הוא נולד מתוך עניין עמוק במקורות התלמודיים של הביטוי, שמתברר כי שימש גם שם לעטרה מוזהבת שנהגו נשים אמידות לענוד על ראשיהן בימי שבת ובחגים, ואשר מזכירה בצורתה את חומות העיר ירושלים.

לבנה־כץ, תושבת ירושלים, השלימה דוקטורט בתלמוד באוניברסיטת בר אילן והיא מרבה לעשות מחקרים עצמאיים ולפרסם מאמרים העוסקים בעיקר במקומה של האשה ביהדות. לפני כמה שנים גם פירסמה את ספר השירה "תחינת הנשים לבניין המקדש" (הוצאת עקר), ספר שלדבריה אומץ על ידי קהילות מתפללים שונות, הנוהגות לקרוא בו בתשעה באב ולקיים ערבי לימוד מיוחדים המוקדשים לשיריה.

בניית אתרים היא החלה ללמוד לאחר שחברים האיצו בה להעלות את מאמריה לאינטרנט. "בקיץ האחרון החלטתי לעשות את זה והאתר הוא למעשה פרויקט הסיום שלי", מספרת לבנה־כץ. בימים אלה היא כבר לומדת בקורס מתקדם לשפת ג'אווה, וחולמת להעלות לרשת מהדורה דו לשונית של ספר שיריה, "כדי שאנשים יוכלו להוריד אותו במלואו מהאינטרנט ולהשתמש בטקסט לצורכי לימוד במשך כל השנה".

"ירושלים של זהב התחיל כתרגיל בקורס", אומרת לבנה־כץ, "בדקתי מה יש על הנושא הזה ברשת והקדשתי לא מעט זמן לאיסוף חומרים נוספים ממקורות כתובים, בספרייה הלאומית ובמקומות נוספים, ולקראת סיום לימודי נולד מזה אתר שלם". באתר יש עמודים המוקדשים להיסטוריה של השיר, מעמדו והאסוציאציות שהוא מעורר, מבחר תרגומים לאנגלית של המלים העבריות, כמה מקורות מן היהדות הקשורים למנהגי ירושלים של זהב, מגוון רחב של ביצועים מוסיקליים, מאמר על מקומו של השיר בסרט "רשימת שינדלר", תווים, קישורים לאתרים אחרים, ניתוח של המטאפורות השונות ורשימת מקורות נאה.

לדברי לבנה־כץ, האתר מיועד לכלל הציבור, "אבל הוא יכול לשמש למטרות לימוד עבור מי שמתעניינים בתלמוד ומדרש, וגם להוראת אנגלית כשפה זרה. היא מדגישה שכל החומר באתר מתפרסם באישור מלא של אקו"ם.

מאות הגולשים שלדבריה ביקרו באתר שלה, כבר הספיקו לשתול באתרים שלהם היפר קישורים. לבנה־כץ, העוקבת אחר הנעשה באמצעות סוכנים דיגיטליים מתוחכמים, כבר מופיעה ברשימת אלף האתרים היהודיים המשובחים ברשת, באתרים של בתי ספר שונים בארץ, באתר של בית מדרש לרבנים בניו יורק ובאתר של אוניברסיטת ברנדייס, במסגרת מחקר על מוסיקה יהודית. גם יאהו! כבר ציין אותה לטובה, וגולשים מכל העולם מגיעים אליה ישירות משם. "קורא אחד לפחות הגיע מסינגפור", היא אומרת, "אנשים כותבים לי שהשיר מעורר בהם רגשות דומים לאלה שמעוררת תפילת כל נדרי".

"ירושלים של זהב"

http://www.jerusalemofgold.co.il

דפנה לוויינובין
daphna@haaretz.co.il

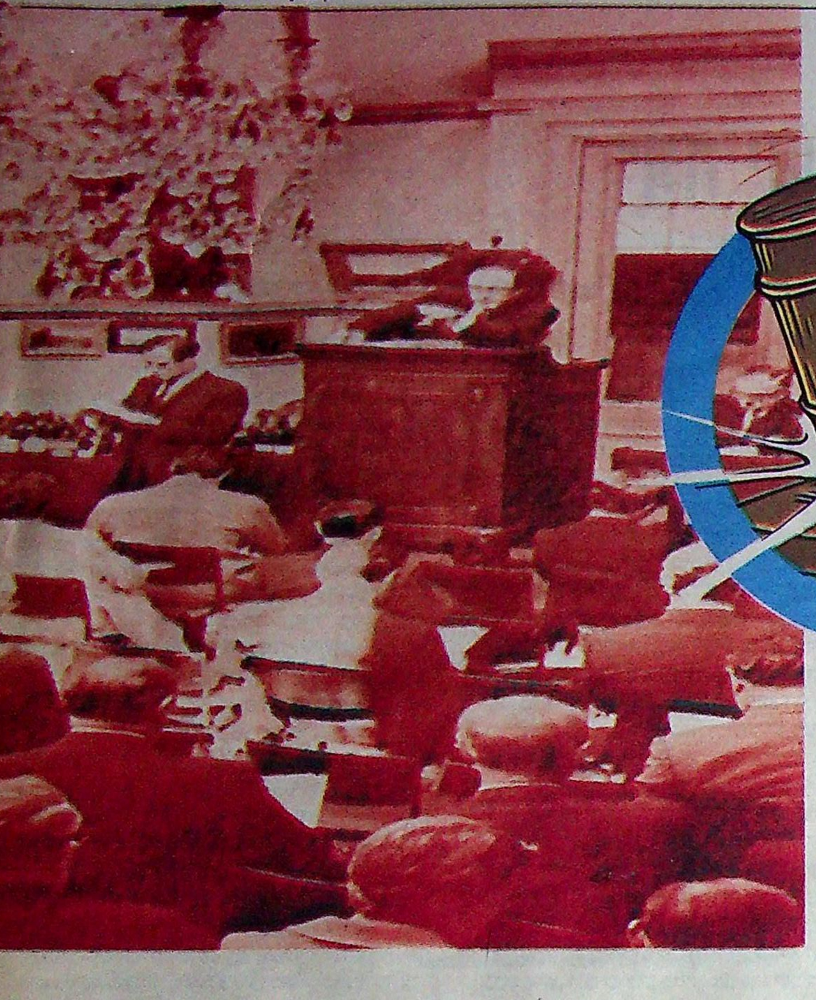

איפה האיש עם הפטיש

ציבור הגולשים הישראלי עוד לא קיבל/הפנים/חיבק את אתרי המכירות הפומביות והמכרזים באינטרנט הישראלי. השוואה

נחמית פרי

המכרזים הפומביים באינטרנט הם הצלחה אמיתית. הם משלבים את חווית הקניות עם יצר ההימורים, וכל זה בלחיצת כפתור. אלפי אתרים ברשת מציעים מכירות פומביות ומכרזים פרטיים ועסקיים על כל מוצר ושירות אפשריים. הרשת מציעה מכרזים לא רק על חפצי עתיקות, מכוניות, בתים, בולים וכרטיסי טיסה – אלא גם על בננות, אפרסקים, חיות (מכל הסוגים), כלי נשק, סמים, חפיסות קלפים, מקלות דוק ואפילו צוותי עובדים שלמים.

שערי האינטרנט הגדולים שותפים כולם בצורה כזו או אחרת במכרזים ברשת, ומתחרים בלא הצלחה יתרה בענקי הרשת בתחום זה. Ebay – אתר המכרזים הפומביים הגדול והמצליח ברשת – כורע תחת היצע המוצרים הרב שלו. לאחרונה הכריזו מנהלי האתר על פתיחת אתרי משנה אזוריים רבים בארה"ב, כדי לקרב בין מוכרים וקונים מאותו אזור.

בזירת האינטרנט המקומית המכירות בתחום זה, איך לומר בעדינות, קצת צולעות, בפרט בתחום המכירות הפומביות הפרטיות. המכירות הפומביות העסקיות מצליחות יותר, אבל גם כך היקף המכירות שלהם ביחס לגודל השוק אינו גבוה במיוחד. רק אתרי סחר בודדים בישראל מציעים את שיטת המכרז הפומבי, בה נמכרים מוצרים במחירים אותם מציעים הגולשים. אתרים מציעים לגולש לנסות את מזלו במכירת חפציו הייחודים או נכסיו היקרים. בחנו אתרים בולטים בתחום זה, את שיטות המכרז ואת מה שיש להם להציע.

אתרי האינטרנט של ה"מכרז של המדינה" (http://www.michraz–medina.co.il) וה"המכרז הכפול" (http://www.2bid.co.il) מציעים ביצוע מכירות פומביות, אולם אלו מתבססים על הקטלוגים המופצים בעיתונים וכמעט ואינם מציעים מוצרים ייחודים לגולשי הרשת, על כן הם לא נכללו בסקירה זו. יתר על כן, לא מדובר באתרים של ביצוע מכירות פומביות, אלא על מכרזים בהם ניתן להגיש הצעות בטלפון (ב"מכרז של המדינה") או דרך הרשת בסיוע טלפוני ("המכרז הכפול").

מכירות פומביות עסקיות

אתר נטאקשן הוא ככל הנראה האתר המוביל כיום בישראל בקטגוריה זו, עם היצע המוצרים הגדול ביותר. אפשר להציע בו הצעות לרכישת מחשבים, חבילות נופש, מוצרי אלקטרוניקה שונים ואפילו מכוניות. בשבוע שעבר ספרנו בו מעל 110 מכירות פעילות – מסך בגודל 20 אינטש לצד מייבש כביסה. המכירות מתקיימות במקביל, עם תאריכי סיום שונים. כדי להשתתף בהצעת מחיר צריך כרטיס אשראי (מה שמונע מבני נוער להשתתף בהצעות ללא סיוע ההורים).

שיטת המכרז פשוטה למדי: יש לנקוב במחיר שמוכנים לשלם על המוצר, כאשר בכל נקודת זמן אפשר לדעת מהן ההצעות הזוכות, ולשפר את ההצעות בקלות. במכירות פומביות מסוג זה חשובה גם עירנות הגולשים, שכן מרבית המכרזים האטרקטיווים נסגרים דקות לפני סיום המכרז בהצעות שניתנו ברגע האחרון (מועד סגירת מרבית ההצעות הוא בחצות). במידה והתקבלו הצעות בדקות האחרונות של המכירה מתארך זמן המכירה בעוד חמש דקות, וניתנת הזדמנות נוספת להצעת הצעות גבוהות יותר מצד גולשים שהצעתם נרחתה.

ההשתתפות במכרזים עצמם אינה עולה כסף. מועדון החברים של האתר שולח מדי מספר ימים עדכונים מפורטים על המכרזים הפתוחים. אפשר, כמובן, לבדוק גם באתר עצמו על אילו מוצרים אפשר להתחרות, לבחון מוצרים חדשים ומכרזים לפני סגירה וכן הלאה. לאחרונה הוסיפו באתר אופציה שימושית של צפייה בכל המכירות הפומביות בהן משתתפים. הגלישה באתר נוחה וקלה. מפרט המוצרים המוצעים משביע רצון בדרך כלל.

נטאקשן

http://www.netaction.co.il

אתר 4Sale מציע מוצרים מעט שונים, אולם שיטת מכרז דומה. האתר מאפשר ללקוחותיו גם לרכוש מוצרים בצורה רגילה במסגרת מכירה יומית באתר, וכן בצורת מכרז או ביצוע מכירה פומבית.

במכרזים של האתר, בניגוד למכירה פומבית כגון זו של נטאקשן, מציע 4Sale ללקוח לבחור במחיר שמתאים לו, והחברה תבשר לו אם זכה או לא. בדרך זו לא יודעים מה הציעו שאר הגולשים ומה היו שיקולי המכירה של האתר.

גם ב–4Sale מגוון מוצרים גדול. בין מוצרי השבוע האחרון באתר היו מזגן נייד, צורבים, שואב אבק ומסחטת מיץ, כרטיסי טיסה וחבילות נופש. מי שחושש למסור את פרטי כרטיס האשראי שלו ברשת ישמח לגלות כי ב–4Sale הוא יתבקש לתת כרטיס אשראי רק אם יבצע קניה בפועל. עד שלא זוכים במכרז או במכירה פומבית יסתפק האתר בפרטים כלליים אודותיכם, והגלישה מתבצעת באמצעות שם משתמש שבחרתם וססמת גישה. אפשר לברר אם זכיתם באחד מרפי האתר. במקרה של זכייה, מקבלים הודעה לתא הדואל. באתר גם מאמרים וטיפים לביצוע רכישה נבונה והשתתפות במכרזים ברשת. שווה לקרוא.

4Sale מותיר רושם טוב: הוא מעוצב היטב, כולל מידע רב על המוצרים ופרטים על שיטות האבטחה ושמירת הפרטיות של הגולשים. בגלל שהיצע המוצרים בו אינו חופף ברובו לזה של נטאקשן כדאי לבדוק בשניהם במקביל הצעות חדשות. שימו לב גם למגוון שיטות ההצעה של מחירים באתר זה.

4Sale

http://www.4sale.co.il

אתר 10bid הוא אתר ישראלי חדש יחסית ופחות מוכר משני קודמיו. גם פה אפשר להציע הצעות לרכישת מוצרים במגוון קטגוריות, הגם שחלק מהקטגוריות באתר ריקות (כמו רכב, נדל"ן וגם "המדור הנשי"). האתר מאפשר גם ביצוע מכירות פרטיות, וצריך להירשם ולמלא פרטים.

לא כל כך אהבנו את השילוב בקטגוריות השונות בין מוצרים חדשים ומשומשים: עדיף להפריד בין השניים. בכל

מקרה, כדי להירשם ולהשתתף יש למלא פרטים אישיים ומספר כרטיס אשראי. אם זכיתם והתחרטתם תחויבו במאה שקלים דמי עמלה. היצע המוצרים באתר קטן עדיין ביחס לשני מתחריו. לא מצאנו בו יתרונות אחרים בשיטת המכירה לעומת נטאקשן ו–4sale.

10bid

http://www.10bid.com

אתר אונסייל (קיצור של Online Sale) מתמקד במכרזים פומביים על מוצרי חשמל ואלקטרוניקה בלבד. בכל יום מציעים באתר מוצרים שונים ועל כן רצוי להתעדכן מדי כמה ימים. במרבית המוצרים מוצגים מחירי מחירון ולא מחירי שוק. מחירי המחירון הם בדרך כלל מחירים גבוהים מהמחירים האמיתיים בשוק, וכדאי בכל מקרה לבדוק את המחירים האמיתיים של אותם מוצרים בחנויות הפיזיות.

האתר מקיים כשישה מכרזים פומביים בכל יום, ולכן חשוב לעקוב אחר מועד הסגירה, השונה ממכרז למכרז. האתר נוח לשימוש, והמפרטים של המוצרים מפורטים וכוללים גם תמונה של המוצר. מאחר ומדובר על אתר המתמחה בתחום מוצרים אחד הרי שהיצע המוצרים שלו בתחום זה רב מזה של שאר האתרים. באתר גם משתתפים ספקי מוצרים מוכרים בישראל, כך שבסך הוא שווה ביקור, לאחר השוואת מחירים נבונה כמובן.

אונסייל

http://www.olsale.co.il

מכירות פרטיות של גולשים ברשת

שני אתרים ישראליים עומדים כיום באותה משבצת של Ebay. לשם השוואה, השבוע מצאנו באתר Ebay מעל מיליון הצעות פתוחות במכרזים, מהן מעל 400,00 הצעות בתחומי הספרים, המוסיקה והסרטים. בשני האתרים הישראלים אותם בדקנו נמצאו פחות מחמישים הצעות, וזה בעצם כל הסיפור: אתרי המכירות הפומביות הפרטיות בישראל הם, לפי שעה, כישלון.

האתרים לא אשמים. הם מעוצבים היטב, מחולקים לקטגוריות משנה רבות ומציעים כלים מתקדמים לדירוג מוכרים, אפשרות לתיאורי מוצר מפורטים וכן הלאה. נראה כי הציבור הישראלי שטרם עיכל את הרשת בכללותה, ואת הסחר האלקטרוני בפרט, פשוט מתקשה לרכוש מוצרים ממוכרים אנונימיים ולבטוח במערכות תשלום והובלה שישלימו קנייה כזו בצורה מוצלחת. יתכן גם שאין מוצרים אטרקטיוויים המוצעים למכירה, אולם אלו לא יוצעו אם אין קונים – פרדוקס הביצה והתרנגולת בגלגולו המקוון.

אתר ביגדיל דורש להירשם כחברים לפני ביצוע המכירה. יש למלא פרטים מפורטים על המוצר שרוצים למכור, לציין כתובת, אילו סוג תשלום נסכים לקבל וכיצד יבוצע המשלוח. באתר אפשר לסחור גם בשיטות מתוחכמות כנהוג בחו"ל, על ידי תוספת של מחיר רזרבי מינימלי שלא נחשף לקונה ויכול לגרום לסגירת העסקה אם יתקבל למרות שהוא נמוך מהמחיר המבוקש בתחילה. אופציה שימושית נוספת שאהבנו באתר היא האפשרות לצרף תמונה סרוקה של המוצר הנמכר, חבל שמעטים בוחרים להשתמש בה.

ממה, בעצם, מרוויחים בעלי אתרים כאלה? שם המשחק הוא גביית עמלה של חמישה אחוזים על כל מכירה שמתבצעת. אפשר גם לדרג מוכרים, דבר שמאפשר להיזהר ממוכרים לא אמינים בעתיד, וכמובן להיפך.

ביגדיל, לצערנו, שומם למדי. השבוע נרשמו אפס הצעות בתחום הריהוט, שתיים בתחום התכשיטים ו–13 בתחום האלקטרוניקה. מוכר מנהריה הציע אוסף בולים מגוון, מוכרים אחרים הציעו מערכות מחשב. לרוב ההצעות לא נמצאו קונים. אשר לדרך המשלוח והתשלום, הרי שזה נעשה בעיקר באמצעות סניפי הדואר, שם אפשר גם לשלם וגם לקבל את הסחורה. באתר מוסבר בפירוט כיצד מתבצע המשלוח ומפורטים כללים חשובים לביצוע נכון של עיסקה שכדאי לשנן לפני ביצוע רכישה.

ביגדיל

http://www.bigdeal.co.il

אתר סיילסטורם מנסה גם הוא לפנות לגולשים שמבקשים למכור את מוצריהם ברשת. השיטה מעט שונה, והתשלום למוכר מתבצע באמצעות מערכת הכוללת זיכוי בכרטיס האשראי על-ידי החברה. מעט מסורבל, ולא כל אחד יאהב זאת. הרישום לאתר כולל תשלום ויש גם עמלה המכונה דמי סגירת עסקה. מנהלי האתר מציינים שהלקוח הוא יקבל זיכוי על דמי ההרשמה או יזכה לתקופת מכירה נוספת ובמקרה והמוצר לא נמכר, שלא באשמתו. ניתן להציע מוצרים בכתריסר קטגוריות.

עם סגירת עסקה מקבלים שני הצדדים הודעה בדואל. האתר מפרט בהרחבה על שיטות מכירה נבונות. ניכר שמנהליו מנסים לסייע לגולשים העושים צעדים ראשונים בתחום. גולשים מתקדמים מוזמנים לעצב מודעות משלהם.

גם כאן אפשר לדרג מוכרים, אולם לא מצאנו דירוגים בפועל בשל מיעוט עסקאות. גם סיילסטורם היה כמעט נטוש בעת הביקור. מצאנו הצעות בודדות פעילות וחוסר סדר בתוך הקטגוריות. בקטגוריית הספרים מצאנו הצעה למכירת פלאפון ו"חשבון עו"ש עם אוברדראפט ענק". במקומות אחרים מצאנו מכירות פומביות שמסתיימות בפברואר 99. אתר לא פעיל במיוחד.

סיילסטורם

http://www.salestorm.co.il

אין ספק שתחום המכרזים הפומביים יצמח בישראל. זה ייקח יותר זמן לאתרי המכרזים הפרטיים לפרוץ לתודעת הציבור. בתחום אתרי השוואות מחירים (ראה מסגרת) נצפה לאתרים חדשים בתחומים נוספים: מופעים, הזמנות מזון, דיסקים וספרים.

אתרי השוואות מחירים

אז איפה הכי שווה לקנות

לא רק בתחום המכרזים הפומביים באינטרנט נמצאת ישראל הרחק מאחור לעומת ארה"ב. המצב לא פחות גרוע באתרי צרכנות שימושיים אחרים. אתרי השוואות מחירים של סחורות ושירותים נפוצים מאוד ברשת, כך גם תוכנות משלימות שמסייעות בביצוע המלאכה. מדובר בשירות מתבקש: אם קיימים אתרים למכירת ספרים או דיסקים, אין סיבה שלא יקומו אתרים שישוו בין המחירים וימליצו על העסקה השווה.

אתר Vshop עלה לרשת לפני כמה חודשים ומאז עורר את חמתם של כמה אתרים המדורגים בו. האתר מנסה להשוות בין אתרי סחר אלקטרוני בישראל ולהוות מעין מדריך מקוון לרכישות ברשת. ב–Vshop אפשר למצוא מאמרים ומושגי יסוד, ואפילו פורומים בנושאי צרכנות. גולת הכותרת היא, כאמור, מדריך המסווג את אתרי המסחר המקוון בישראל לפי מעל 20 קטגוריות.

תנאי המינימום של Vshop מחמירים, ולכן חלק מהאתרים מסווגים בצורה לא מחמיאה. כל אתר מקבל סיווגים הקשורים לשיטת האבטחה בו, מדיניותו בנושא שמירה על פרטיות, איכות השירות שלו (למשל, נושא החלפת מוצר), תמיכה טלפונית וכן הלאה. מרבית החנויות לא עמדו בתנאי המינימום של האתר, ונפסלו בשל אבטחה לא מספקת של הרכישה. הגולשים מוזמנים לחוות דעתם על אתרי סחר ישראליים.

אתר חשוב ויחיד מסוגו, אולם צריך לזכור כי גם בתחום זה של השוואות צרכניות מסוג זה רצוי שיהיה בשוק המקומי יותר מגורם אחד שיבדוק אתרי סחר ויבצע שיפוט, שהרי אף אתר אינו חף משיקולים מסחריים.

Vshop

http://www.vshop.co.il

האתר priceit מנסה לעשות השוואת מחירים בין הצעות ברשת ומחוץ לה של מערכות מחשב, רכיבי חומרה ותוכנה ואביזרים נלווים למחשב. הוא מצליח בכך לא רע. האתר מכיל קרוב לחמישים קטגוריות משנה; אפשר להשוות מחירי מעבדים וזיכרונות, מחשבים ניידים ועוד.

בצמוד להצעות השונות מציע האתר פרטים שונים על החנויות והספקים, ולעתים גם מפנה לאתר החברה המשווקת. ליד ההצעות מצוין התאריך, למנוע בלבול. בעולם המחשבים לתאריך יש משמעות רבה, שכן מרבית מחירי הרכיבים יורדים ללא הרף.

אתר כזה נמדד בשלושה פרמטרים: מגוון המוצרים בו, המפרט והמידע שיש לגבי כל מוצר, תכיפות העדכון ורלוונטיות ההצעות השונות. בסך הכל נראה שאתר זה עומד במרבית הקריטריונים, למרות שהופיעו בו עדיין פרטי ספק מחשבים גדול שלאחרונה דווח בעיתונות כי פשט את הרגל, ובמקומות אחרים חסרו הצעות עדכניות שמצאנו בחלק מהעיתונים. גם כאן אפשר להתלונן על שירות מצד חברות המופיעות באתר ועל סוחרים שלא עמדו במחירים או במפרטים שהציעו ללקוחות. האתר עצמו מן הסתם לא יוכל לעשות הרבה, רק לפרסם את התלונה, דבר שאולי יפגום במוניטין הספק.

Priceit

http://www.priceit.co.il

מי צריך אתר כשיש תוכנה

R-U-Sure, חברת האינטרנט החדשה של יוסי ורדי, השיקה סוכן חכם שישווה מחירים בשבילכם. בינתיים, רק באנגלית

ביום ראשון השבוע השיקה R–U–Sure, חברת האינטרנט החדשה של יוסי ורדי (קוסם אינטרנט ידוע. קסם לדוגמה: ICQ), סוכן חכם – תוכנה המשווה בין מחירים של אותו מוצר במקומות שונים, והשולחת את הגולש הרוכש אל האתר בו נמצא המוצר הרצוי במחיר הזול ביותר. התוכנה ניתנת להורדה חינם דרך הרשת. הסיבה, כמובן, היא גודלה של הרשת והניג'ס הגדול הנגרם לגולש הרוצה לערוך חקר שווקים.

תוכנות המשוות מחירי מוצרים המוצעים למכירה ברשת קיימות כבר היום, אולם R–U–Sure נבדלת מהם מאחר שהיא מופעלת אוטומטית מבלי שהגולש מבקש זאת. הטכנולוגיה הייחודית של החברה המאפשרת לסוכן החכם להבין מהו המוצר שבו מתעניין הגולש, ולהציג חלון המדווח לגולש היכן אפשר להשיג את אותו מוצר במחיר נמוך יותר, ולאפשר לגולש לעבור לעמוד בו מוצג המוצר שביקש.

כיום מטפל הסוכן בספרים, וידאו, תקליטורים ומוצרי מחשב ותוכנה. למוצר יש פוטנציאל לשנות באופן מהותי את צורת הצריכה המקוונת, ממש כמו ש־ICQ שינתה את חווית הגלישה. הגולש רק צריך לחפש את המוצרים שבהם הוא מעוניין, והסוכן ימצא באופן שקוף למשתמש היכן אפשר לרכוש את המוצרים הזולים ביותר.

ורדי הקים את החברה לפני כ–18 חודשים, ביחד עם אלי ונטורה, מבעלי חברת VCI, העוסקת בבניית אתרי אינטרנט. בעלי המניות ב–R–U–Sure הם VCI, יוסי ורדי ובנו עודד, המכהן בתפקיד בכיר בחברה, ובני שטיינמינץ. בחברה כ–40 עובדים.

http://www.rusure.com

תוכנות ללימוד עברית, שעון בעיתי, דיבור באינטרנט, ונטסקייפ מול אאוטלוק

קפטן שלום, במשך שלושה ימים ניסיתי להיכנס לאתר freetel.com כדי להוריד את התוכנה לדיבור באינטרנט, עד עתה ללא הצלחה. האם freetel.com עדיין קיימים? האם יש תוכניות אלטרנטיוויות לדיבור באינטרנט? תודה,
מוחמד

הקפטן משיב: אתר freetel.com ירד בשבוע שעבר, התוכנה עושה בעיות, והמשתמשים חסרי אונים. עדיין אפשר להוריד אותה בכתובת

ftp://ftp.trip.com.br/Voice_Chat/ft100.exe

בנוגע לאלטרנטיוות – יש כמה וכמה תוכנות לדיבור באינטרנט. פרטים נוספים תוכל למצוא ב-

http://tucows.netvision.net.il/phone95.html

תוכנה מצויינת נוספת היא netmeeting של מיקרוסופט, אותה אפשר להוריד – כחלק מערכת האקספלורר או בנפרד – בכתובת

http://www.microsoft.com/windows/netmeeting

קפטן שלום, האם יש תוכנה המאפשרת לי לצוות על המחשב להתחבר לרשת בעצמו ולשלוח ולהוריד דואר? תודה,
אריאל

הקפטן משיב: תוכל להשתמש בתוכנת תזמון משימות כמו אלו שמגיעות בדרך כלל עם תוכנת האנטי וירוס ולבקש ממנה שתפעיל את תוכנת הדואר שלך בשעה מסויימת. אם אין לך תוכנת תזמון משימות, הורד את

http://members.xoom.com/polyakoff/jit.exe

קבע את המועדים שבהם אתה רוצה שתתבצע המשימה, ועבור ל-
המחשב_ש[illegible]וח_הבקרה/אינטרנט ומשם קבע התחברות לאינטרנט לפי הצורך, והתנתקות כאשר אין פעילות לאחר 3 דקות.

בצורה זו תפעיל תוכנת תזמון המשימות את תוכנת הדואר שלך, זו תתקשר באופן עצמאי לאינטרנט, תקבל ותשלח הודעות ותתנתק כעבור 3 דקות. חשוב לא לקצר את זמן ההתנתקות יותר מדי כדי שלא יעיק עליך כאשר אתה משוטט ברשת.

קפטן שלום, אנו גרים בארצות הברית. האם אפשר למצוא באינטרנט תוכנות ללימוד עברית? תודה,

הקפטן משיב: את לימוד האלף־בית אפשר לעשות באמצעות תוכנה שנמצאת בכתובת הבאה:

http://www.geocities.com/~pjbarnes/alephbet.zip

תוכנת בבילון תהווה מילון אנגלי־עברי מצוין, והיא ניתנת להורדה ב־

http://www.babylon.com/heb_files/bab_heb.exe

תוכנות לימוד רבות אפשר למצוא ב־

http://www.hebrewsoft.com/freeware/edu.html

קפטן יקר, אני עובד במשרד עם תוכנת נטסקייפ. הארגון החליט שכל העובדים יעברו להשתמש באאוטלוק אקספרס. 1. מהם יתרונותיו של אאוטלוק? 2. האם אפשר להעביר את תיבת הדואר ורשימת הכתובות לתוכנה החדשה? תודה,
יובל

הקפטן משיב: יתרונותיה הגדולים של חבילת האאוטלוק אינם טמונים דווקא ביישום הדואר שלה (שהוא בכלל לא רע). החבילה כוללת כמה יישומים המשרתים היטב סביבה משרדית כמו יומן פגישות, ספר טלפונים ומערכת [illegible]ות ותזכורות. כדי לנצל במלואם את היישומים האלה, יש

Canon

קרט ישראל בע"מ, אנילביץ 50 ת"א, טל' 03-6888525 פקס 03-5370501,
www.karat.co.il ואצל המפיצים המורשים

מדפיסה יותר מהר
ממה שאתה חושב

BJC-5100
מדפסת אישית מקצועית

1,399 ש"ח

עד 10 עמ' לדקה בשחור • עד 4 עמ' לדקה בצבע • עד 1440 dpi • מערכת הדפסה של 7 צבעים • גודל דף עד A4/A3+

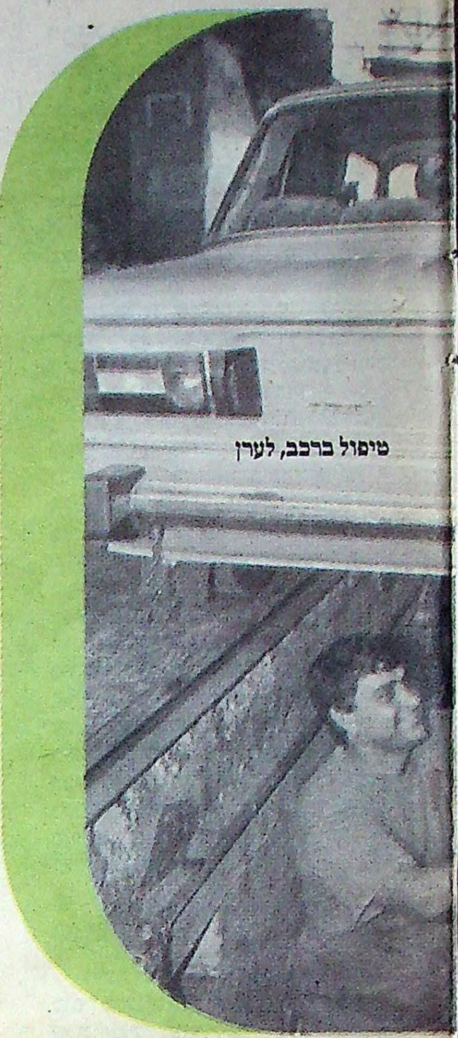
טיפול ברכב, לערן

להשתמש בשרת Exchange המקשר בין כל המשתמשים ומאפשר להם לחלוק מידע.

פירוט מלא של תכונות האאוטלוק אפשר להוריד כקובץ וורד בכתובת

http://www.microsoft.com/office/enterprise/prodinfo/OLOvervw.doc

מאמר המשווה את ביצועי הדואר של שתי התוכנות אפשר למצוא ב־

http://www.slipstick.com/outlook98/opinion/netmess.htm

את תיבת הדואר הישנה שלך תוכל להעביר – לא בלי קשיים מסוימים – לאאוטלוק. הסבר מלא לפעולה הזאת תוכל למצוא ב־

http://support.microsoft.com/support/kb/articles/Q174/9/71.ASP

במסגרת ההסבר הזה, תתבקש להשתמש בתוכנת המרה. תוכנה זו עברה כתובת וכתובתה החדשה היא

http://www.connectedsw.com/WabOut.html

קפטן יקר, האם יש ברשת גם דברים שימושיים, כמו מדריך לטיפול ברכב, או לתיקון הגג?

ערן

הקפטן משיב: ברשת יש הכל (כמעט), צריך רק לדעת איפה לחפש. יש אתרים להדרכה בטיפול ברכב, אתרים לתחזוקת הבית, אתרים שילמדו אותך איך לאכול עם מקלות אכילה סיניים (http://www.learn2.co[illegible]/06/0607/0607.html), איך להחליף צמיג (http://www.learn2.com/06/0621/0621.html) איך לגהץ חולצה (http://www.learn2.com/04/0476/0476.html) וכן הלאה. עשרות רבות של משימות חיוניות נוספות מרוכזות בכתובת

http://www.learn2.com

אגב, בקטגורית האתרים המאוד לא שימושיים, יש אתר אחד משעשע במיוחד:

http://www.uselessknowledge.com

קפטן שלום, רכשתי מחשב חדש עם דיסק קשיח שתומך ב־UDMA. בעת התקנת חלונות 98 המערכת לא סימנה אופציה זו כאפשרית. כאשר אני נכנס למאפיינים של דיסקים קשיחים המערכת מאפשרת לי לסמן אופציה זו והמחשב פועל מצוין והדיסק פועל במהירות רבה יותר. שאלתי היא מדוע חלונות לא זיהתה כי מדובר בדיסק שתומך באופציה זו ואיפשרה זאת בעת ההתקנה? האם רצוי וכדאי לאפשר אופציה זו? זה יכול לפגוע במחשב או בכונן בדרך כלשהי? תודה רבה,

יניב

הקפטן משיב: שאלה זו נוגעת לתחום טכני מעולמם של חובבי הטכנולוגיה המסורים. כעיקרון, יש להגדיר ב־BIOS את השימוש באופציית ה־UDMA, ומי שאינו יודע כיצד עורכים את הגדרות ה־BIOS יותר טוב שלא ינסה לעשות זאת לבדו.

אם לוח האם סטנדרטי, תדע מערכת החלונות לזהות שהוגדר השימוש ב־UDMA והיא מצדה תתמוך בו. אם אתה מודאג מכך שהמערכת לא זיהתה את ה־UDMA תוכל לחזור לספק החומרה ולבקש שיערוך שנית את הגדרות ה־BIOS. אין סיבה שלא לסמן את האופציה בחלונות, והיא אינה אמורה לפגוע בכונן. אינני בטוח שהסימון שביצעת באמת משפיע על מהירותו של הכונן, אך במקרה זה גם ההרגשה קובעת!

קפטן יקר, בכל פעם שאני מדליק את המחשב, השעון מורה על שעה שונה. מה עלי לעשות?

איתי

הקפטן משיב: מפתה להמליץ לך להדליק את המחשב תמיד באותה השעה. אבל אני מניח שכוונתך היא שהשעון מורה בכל פעם על שעה שגויה, גם לאחר שכוון – ולכך יש שתי סיבות נפוצות. האחת קשורה למצב הסוללה שעל לוח האם ואפשר לפתור אותה על ידי פנייה למעבדת השירות הקרובה והחלפתה תמורת כמה עשרות שקלים. השנייה קשורה לווירוס שיצר הונגרי חומד לצון ודורשת תוכנת אנטי־וירוס מעודכנת.

קפטן שלום, הורדתי את תוכנת בבילון אך היא אינה מופיעה בפינת המסך. אנא עזור!

שגיא

הקפטן משיב: נסה להפעיל את התוכנה מתוך c:\program files\babylontranslator\babylon.exe. אם היא מופיעה בפינת המסך הקלק מעליה על כפתור העכבר הימני ובחר בהגדרות ב־General וב"הפעל בבילון עם אתחול המערכת".

אם לא מצאת את התוכנה במדור האמור, נסה להתקין מחדש את התוכנה, ואם גם זה לא עוזר חזור לאתר בבילון http://www.babylon.co.il, עבור לדף התמיכה, ומלא את טופס הפנייה שב"מרכז התמיכה".

הסדרה הטובה ביותר TOSHIBA

Take Toshiba.
Take the
World.

טושיבה, החברה המובילה בעולם מציגה את סדרת המחשבים הניידים הנמכרים והאמינים בעולם. באחריות.

מפעיל בע"מ, הנציגה והמשווקת הרשמית של מחשבי טושיבה בישראל מציגה את הדור הבא של המחשבים הניידים מבית טושיבה, המתקדמים, האמינים והנמכרים בעולם. למחשב הנישא של טושיבה ביצועים טובים יותר, ישומים מתקדמים ואמינות בלתי מתפשרת. PC magazine קבע: הנייד של טושיבה "אמין ביותר". נציג רשמי ומשווק: מפעיל בע"מ.

SATELITE
4090 XCDT/4100 XCDT/4100 XDVD
Performonce Value-line
מעבד: PII 400 MHZ / celeron 400 MHZ
דיסק: 4.3/6.4 GB • מסך: 14.1" T.F.T • זיכרון: 64MB-192MB
זיכרון מסך: 2.5MB SGRAM • DVD ROM / CD ROM×24

TECRA 8000
G/S/T
Advanced Performance
מעבד: PII 400 MHZ / celeron 333 MHZ
דיסק: 4.0/10.0/14.1 GB • מסך: 12.1/14.1" T.F.T • זיכרון: 64MB-256MB
זיכרון מסך: 2.5MB SGRAM • DVD ROM / CD ROM×24

SATELITE
2060 CDS/2590 XCDT/2590 XDVD
Value-line
מעבד: celeron 400 MHZ / AMD K6-2 P/366
דיסק: 4.3 GB • מסך: 14.1/12.1" T.F.T / 12.1" D.S.T.N
זיכרון: 32M-160MB / 64MB-192MB
זיכרון מסך: 2MB/2.5MB SGRAM • DVD ROM / CD ROM × 24

PORTEGE
7020 CT / 3110 CT
Performonce Ultraportable
מעבד: PII 300/366 MHZ
דיסק: 6.4 GB • מסך: 10.4/13.3" T.F.T
זיכרון: 64M-128MB / 64MB-192MB
זיכרון מסך: 2.5MB SGRAM

מפעיל MAFIL טכנולוגיות

מפעיל את מחשבי TOSHIBA בישראל
משרד ראשי: רח' אחוזת בית 4 תל-אביב 65252, טל. 03-5110110 פקס. 03-5103089
ירושלים: יעקב אליאב 5, טל. 02-6541999 פקס. 02-6541333, באר שבע: הפלמ"ח 2 טל. 07-6270527, פקס. 07-6237840, חיפה (טירת הכרמל): התנופה 3, טל. 04-8577599, פקס. 04-8574149
אחריות לפי תקנון החברה. המחירים אינם כוללים מע"מ וצמודים לשער הדולר.

* התמונות להמחשה בלבד.

האזרח השישה מיליארד נולד בשבוע שעבר לטענת האו"ם, וההכרזה הזו יותר מאשר היא מציינת ארוע ממשי, מספקת לתקשורת תרוץ סמלי להתעסק שוב בנבואות הזעם על עולם עם הרבה יותר מדי אנשים. מארק לאונרד, העומד בראש המרכז למדיניות חוץ בבריטניה, מנצל את אותה הזדמנות כדי להסביר אחת ולתמיד מדוע התחזיות האלה מפספסות לחלוטין את הנקודה. האמת היא, טוען לאונרד (והוא מאוד משכנע), שלמרות מגמת הגידול הזמנית, אוכלוסיית העולם הולכת ומצטמצמת לנגד עינינו. וההשלכות לא פחות מפחידות.

http://www.consider.net/forum_new.php3?newTemplate=nOpenObject&newTop=199910110023&newDisplayURN=199910110023

"אפקט מוצארט", כפי שמכונה אותה תיאוריה מדעית שטוענת כי האזנה למוסיקה קלאסית משפרת את רמת האיי.קיו, זכתה בשעתה להצלחה תקשורתית גדולה. תעשייה מוסיקלית שלמה, עם להיטים שיווקיים כמו התקליטור "מוצארט לתינוקות", נולדה כתוצאה ישירה ממנה. אלא שמדענים רבים מעולם לא קנו את התיאוריה. שש שנים אחרי שהתפרסם המחקר המקורי, טוען מחקר חדש של נוירופסיכולוג מהרווארד, שאם הרקוויאם גורם לעובר לבעוט - יכול להיות שהוא פשוט מנסה לבקש קצת שקט.

http://www.boston.com/dailyglobe2/280/metro/Discordant_note_little_heardP.shtml

קפטן אינטרנט נבדק מאמרים

כמה אנשים ירקדו במסיבת סוף המילניום הבא, מתי יוקם מלון בחלל, מה אוכלת בנאזיר בוטו בלילה, וממה אי אפשר להחכים

ב-1997, שנתיים לפני ההפיכה הצבאית שארעה שם בשבוע שעבר, כתבה בנאזיר בוטו, חברת פרלמנט פקיסטאנית ולשעבר ראש ממשלת פקיסטאן, יומן אישי למגזין סלייט. "לשלטון אין כמעט בסיס פוליטי" היא כתבה אז, "רק 15% מהאנשים הלכו להצביע". ובנשימה אחת היא מספרת גם על הילדים שדורשים לראות סרטים מצויירים בבוקר, על חטיפת בעלה, על איומים על חייה ועל בולמוסים של פיצה ושוקולד לפני נאום גדול בפרלמנט. בעקבות הארועים בפקיסטאן, היומן מתפרסם השבוע שוב.

http://www.slate.com/Diary/97-06-17/Diary.asp?iMsg=1

את העתיד אולי אי אפשר לנבא, ובכל זאת יש כאלה שעושים את זה טוב יותר מאחרים. לארתור סי קלארק, למשל, יש רקורד לא רע. עד היום הוא מתגאה, בין היתר, בכך שמיקם במדויק את לוויין התקשורת (1945), וכבר ב-1990 תאר בפירוט את מה שכינה "סינדרום המאה" – לימים באג 2000. ב-cnn.com קלארק מפרסם ציר זמן חדש – כרונולוגיה של הארועים הגדולים במאה הבאה – ומזמין את הקוראים לחזור ולבדוק אותו ב-31 בדצמבר 2100.

http://cnn.com/ASIANOW/asiaweek/99/0820/cs2.html

איזה מחשב לקנות, גרסת הטבלה

	מחשב בסיסי	מחשב טוב	מחשב החלומות
מעבד	Intel Celeron 366MHz ומעלה, או AMD K6-2 350 MHz ומעלה (לא פנטיום 2 מפני שהוא יקר יותר משניהם אך פחות טוב)	AMD Pentium - III 400MHz ומעלה. או AMD K-7 Athlon 500MHz ומעלה	Intel Pentium III 600MHz או AMD K-7 Athlon 700MHz
זיכרון עבודה	32MB SDRAM. לשימושים תובעניים יותר מגלישה באינטרנט ועיבוד תמלילים, 64MB SDRAM	64MB SDRAM ומעלה	256MB SDRAM ומעלה
דיסק קשיח	Western Digital 4.3 Gb ומעלה	Western Digital 8.2Gb	דיסק 22GB או יותר העובד בתקן 66 Ultra Dma או SCSI
לוח אם (כדאי מאוד לקנות לוח אם BX, שתומך במעבדים במהירות של עד 500MHz ורץ ב-100MHz)	BX\LX	מקורי של אינטל או AMD עם שבבי BX	Ultra Dma66 תומך BX
כרטיס מסך (הזיכרון בכרטיס המסך משפיע על עומק וחדות התמונה)	זיכרון מסך של לפחות 4MB	כרטיס של אחת משלושת החברות הבאות: ATI, Diamond, S3 עם זיכרון של [illegible] במחשב ש[illegible] להרצת משחקים, עדיף להשתמש בכרטיס עם האצת תלת מימד כגון: Voodoo 3300 מתוצרת: 3Dfx, STB או כרטיס: Riva TNT2 מתוצרת Invida, ATI, Diamond, Matrox	Diamond VIPER V770 32MB עם מעבד TNT2 AGP Ultra
כרטיס קול	כרטיס של Creative	כרטיס 64Bit עם 3d של קריאייטיב או דיימונד	Creative Sound Blaster Live! Pci 256 Bit, או Diamond Monster sound Mx300
כונן סי.די-רום	מהירות X24	X40 ומעלה	DVD X6 או מהיר יותר
כונן דיסקטים	כל כונן 1.44	כל כונן 1.44	כל כונן 1.44 (עדיף Toshiba או Sony)
מסך	15 אינץ' ומעלה	מסך 15 אינץ' ומעלה. יש להעדיף מסך עם 3 שנות אחריות בעל שם ידוע כמו PHILIPS, MAG, ATX, SONY	מסך 17 אינץ' שטוח של פיליפס; או מסך 21 אינץ'
מחיר משוער ($)			
צ'יפ (מעבדי AMD) www.chip.co.il	577	914	1983
פלונטר www.plonter.co.il	605	1112	2399
אקסלנט www.excellnet.co.il	611	984	2251

יונתן אוזן

דפנה לויינוביץ

daphna@haaretz.co.il

שיטוט בין אתרי הספרות העבריים העצמאיים דומה לביקור במסיבת תחפושות בה כולם התחפשו לאתגר קרת. יש הרבה ממה שנקרא 'שפה רזה', ברוב האתרים חוזרים על עצמם סיפורים עם שמות שבהם משובצות המלים "מוות", "ריקאון", "סוף הדרך", "בדידות", "לבד" וכדומה. אלה הילדים שלפני שנה או שנתיים עלו לרשת רק כדי לפוצץ למישהו את המוח בקווייק, ועכשיו, אחרי חצ'קון או שניים, ואיזו אהבה נכזבת, הם רוצים לכתוב פרוזה.

התיאור הזה כמובן לא הוגן. לאחרונה יצא לאור קובץ סיפורים קצרים שבתוכו נכללו יצירות של כותבים שהיו עד כה אלמונים, ונידוגו מתוך אתרים כאלה בדיוק באינטרנט, כך שמשהו טוב קרוב לוודאי רוחש מתחת לפני השטח, רק שצריך לפנות בזהירות ערימות ענק של גבב מילולי כדי להגיע אליו.

הנגע הגדול, נגע הבורות, הבא לידי ביטוי גם בכתיב משובש וגם בבחירות סגנוניות המעידות על מגבלות ביטוי ולא על בחירה אידיאולוגית, בולט לעין, במיוחד באתרים פרטיים נעדרי עורך. באחרים נעשה כנראה סינון יותר קפדני של החומר המתפרסם ברשת, אם כי איש אינו מסולק מן הבמה בגלל שימוש במנת יתר של קלישאות, וחבל.

העגמומי

"ספרות זולה" הוא אתר גג, שתחת כנפיו מקננים סופרים צעירים ולא מוכרים, וממנו אפשר לצאת לעמודים הפרטיים שלהם ולעיין במבחר סיפורים וביקורות. לקוראים ניתנת כאן הזדמנות להגיב, אבל למרות שהאתר יושב ברשת כבר די הרבה זמן, עוד לא שובצו בו תגובות, ולא ברור אם הכותבים מקבלים תגובות ומקשיבים להם – שהרי זה יתרונה הגדול של הרשת על פני הפרסום בכל עלון מסוג אחר.

גם כאן בולטת מאוד העגמומיות, אפילו אצל כותבים שמצאו חן בעיני כמו יריב חבוט, שאחד מסיפוריו כתוב באנגלית (יש דברים שנכתבים טוב יותר באנגלית, הוא כותב) ובכל השאר בולט איזה ניכור, שבלוני אך חביב. הנושאים – אנשים היוצאים לפגישה עיוורת ומגלים שהם עיוורים לחיים, אובדן התמימות, אהבה ואכזבה – הם אותם נושאים, אבל ההגשה מעניינת. מרב גיבור, האישה היחידה באתר, כותבת על אהבה ומשוחחת עם יצור נעדר שם או תווי אישיות, שנראה כי הוא חוזר ורודף את מרבית הכותבים בראשית דרכם, בין אם משום שמדובר באיזה קול פנימי היוצא החוצה בדרך לא מעובדת ובין אם מדובר בקושי בסיסי להעניק תכונות לאחר.

הפוטנציאל החיובי של האתר נובע מן העריכה הנעימה שלו, ומהעובדה שמתפרסם בו סיפור בהמשכים, שהקוראים אמורים לתרום לו מפרי עטם, למרות ההתחלה הרווחה למדי: "אתה חושב שאני יפה? היא שואלת. גוש ליחה עומד בגרוני ואני מביט בפרצופה המקומט מלא שינה מאוכזבת." איש טרם נענה לאתגר.

http://www.ofir.co.il/zula

הסתום

גם "תרבות אחרת" היא מעין מועדון תרבותי, לא רק ספרותי, המארח בין עמודיו כותבים ויוצרים המעונינים לחלוק את כתיבתם עם אחרים. האתר מקדיש מקום גם לטלוויזיה ולהתרחשויות תרבותיות במרכז ובשוליים, אבל מותיר את הבמה פתוחה לקוראים. חלק משמות הכותבים מוכרים למי ששוטט בין אתרי ספרות אחרים, מה שמן הסתם מעיד על אקטיביות יתר של אותם כותבים. לא מצאתי שם סיפורים ראויים במיוחד, אולי מלבד סיפורו הקצר של יונתן לב, "קפקא ואני במעלית", סיפור

תלוש, קלוש, חלוש

סיבוב באתרי ספרות עצמאיים, כאלה הנותנים במה לכותבים צעירים. לא משהו

הזוי על פגישה עם פרנץ קפקא, ודיונים על מהות החיים והיצירה, אבל גם הוא לא מוביל לשום מקום, שום דבר ממש מעניין לא מתרחש בו והאירוע כולו מקבל פתרון קל מדי כשמתברר שמדובר בחלום.

http://www.geocities.com/Hollywood/Bungalow/3957

השתיקות

"כמו אבן המקפצת על המים כך הם כתבי הגנוזים איכשהו" כותב אלון באתרו "פרי העט האסור". לזכותו יאמר שאת 18 הקטעים שכתב, ואת כעשרים הקטעים שכתבו אורחיו הקוראים, הוא עוטף באיזו אווירה פחות רצינית ופחות יום הדינית מאתרים אחרים דומים, כשהוא משבץ בכניסה לאתר אזהרות בדבר הנזקים הנפשיים הנוראים הצפויים לכל מי שיקח את העכבר שלו צעד אחד קדימה. הסיפורים של אלון בנויים, כמו הספרות הישראלית הדיגיטלית כולה, מתברר, ממשפטים קצרים, סתומים, שאינם מקדמים איזו התרחשות מעניינת ואפילו לא מאוד מסקרן לקרוא את המשכם. האמירות החסכניות מזכירות שתיקות של חורים בתסריטים דוברי עברית, וכמעט בכל הסיפורים נוכחים איזה "הוא" או "היא" נטולי פנים או איפיונים, שהמחבר מתעמת עמם, עם דבריהם או עם מורשתם הרוחנית לפני שהוא מבצע צעד ולו הקטן ביותר לאנושות.

http://users.surfree.net.il/shakermaker

הקלישאות

לא ברור אם הסיפור הווירטואלי העברי הראשון הוא אכן הראשון מסוגו, שכן הרשת משובצת במספר פרויקטים מתמשכים כאלה, ובעבר יזמו כמה אתרים פרויקטים לזמן מוגבל שאפילו לקחו בהם חלק סופרים מוכרים דוגמת אלונה קמחי. זהו שיתוף פעולה של "האקר 1" ו"זומביט". אחרי הפרק הראשון, שגיבורתו היא היתומה האומללה סופיה, המוצאת את מותה שסופת גרון, הרה ומוטלת כאבן שאין לה הופכין בתוך שורות ספורות מן הפתיחה, אמורים הקוראים לשלוח המשכים וצוות האתר בורר מתוכם את המיטב.

הרעיון נחמד, אבל הקלישאות, הוי הקלישאות. לדוגמה: "היא הייתה צעירה ואני כמעט קשיש, במיטב שנותיי, לא יכולתי לכבול אותה אלי, לא יכולתי לחסום את חדוות הנעורים התוססת, לא יכולתי להלחם במורשת אבותיה". גם התפניות בעלילה לא מוסברות, כאילו יודע המחבר שציבור קוראי האינטרנט רגיל לדלג בין היפר קישורים מדי שנייה ורבע, ואם לא יספקו לו רצח, טרור או התחבטויות נפשיות עמוקות אחת לשלוש שורות, הוא יעזוב לסיפור אחר. ההמשכים אגב, המופיעים בחתימת הקורא המאושר, מלאי קלישאות לא פחות: ""מצד שני בלילה הייתי המלך, אדון לעצמי בעולם האמיתי שלי, עולם המציאות המרומה, ממלכת האינטרנט", או "בלילה הייתי דון קישוט מודרני", וגם: "העיפות חדרה אל תודעתי ולא הותירה מקום לשום דבר אחר".

http://www.sipoor.netvision.net.il

סיפור נוסף בהמשכים עושה שימוש בדרמות נעורים הורמונאליות, מריבות שלאחריהן מוצאת את עצמה הגיבורה בתאונת דרכים נוראה והגיבור המיוסר מביא לה זר פרחים אדום כדם, במיטב מסורת הסינרומן. איש מן הקוראים אפילו לא מנסה לקחת את העלילה לידיים ולצאת למסע בכיוון מקורי משלו.

http://www.pec.org.il/sipur/sipur.html

הבדידות

"פרו פרוזה, המקום לאנשים שכותבים", כך קורא לעצמו אתר העל של מספרי הסיפורים הצעירים, שיש בו כמאתיים סיפורים של כמה עשרות כותבים, וגם מבחר נאה של כותבות, או כך לפחות נרמה מעיון ברשימת השמות. פרו פרוזה מחלק 15 קילובייטים של תהילה (לדבריו) לכל מי שמגיע לו, ומגיע כנראה כמעט לכולם.

חגית גל כותבת על בדידות, הרס עצמי, כל האנשים הבודדים ועל היום שבו אלוהים הלך לקנות פלאפל. טוהר לשם כותב (או כותבת) על חוויותיו של קצין צעיר בסיפור לחם ורובה, ובסך הכל עולה מן האתר ניחוח ישראלי מאוד, ופחות מרושל מכל השאר. אפשר גם לשלוח דואר ישירות לכותבים.

השוואה לאסופות של סיפורים דומים בנוסח Brit Pulp למשל, שראה אור השנה בבריטניה, מותירה בפה טעם לא מאוד מגרה. האם הכותבים האלה גם קוראים?

http://members.xoom.com/_XOOM/proprose/index.htm

היפה

אחד האתרים היפים והמושקעים שמתחיל להזכיר במשהו את נפלאות הז'אנר בחו"ל, הוא "חושבים", פרויקט מולטימדיאלי ספרותי, שבהקדמה שלו נאמר כי זהו המקום שבו חושבים כי סיפור הוא לא רק מלים, אלא הוא ריח הוא סיפור הוא תמונה וצליל, וכאב ושמחה וכל אלה גם יחד. ירדן לוינסקי (הכותב גם ב"קפטן אינטרנט") אחראי ליצירה, ועיון בארכיון הנאה שלו מוכיח כי יש תקווה. הארכיון שווה עיון ומכיל חומרים ממאי '98.

http://www.extopia.co.il/think

המגרה?

אם לרוץ לספר לחבר'ה, למה לא לרוץ לספר לכל החבר'ה, באשר הם? זאת השאלה שכנראה מנחה את הכותבים באתרי הסיפורים האירוטיים, תת ז'אנר הצומח במהירות בעולם הסיפורים האינטרנטיים. גם כאן השיממון חוגג. נכון, יש תאורים נועזים ולעתים קרובות גם תמונות פורנו לא רכות במיוחד, אבל אין דמיון, אין חושניות ואין כל יכולת ורבאלית המחפה על קלישאיותן של הפנטסיות. קחו למשל את "הסיפור הלוהט". סיפורים קצרים אירוטיים, על זונות, נערות ליווי ובעיקר על ביצועיהם המרהיבים של גברים, נעדרי שם, עבר, כמיהות, תשוקות ומחשבות. יש להם הורמונים, יש להם איבר, והם כובשים, בוטשים ואפילו נאנחים. "זה גרם לה כאב שהגביר את הנאתי", נכתב באחד מהסיפורים. נו.

http://www.hotstory.co.il/daily/14.htm

אחד התחומים שתופסים תאוצה באינטרנט הישראלי נוגע לתיווך בין הגולשים לבין מקומות הבילוי המקומיים שלהם. אתרים חדשים רבים, כמו מטרופוליס או פאן־סנטר, מציעים מידע מקיף (ולפעמים גם אפשרות להזמנה מקוונת) בתחומי הקולנוע, מופעים שונים, וכמובן אוכל. אתר המסעדות הישראלי rest.co.il מצטרף לקטגוריה הזאת – אם כי הוא לא נמנה על האתרים שגם מביאים את הסחורה לדלת.

המסך הראשי של האתר בנוי בשלושה טורים – מבנה שחוזר באתר כולו. מצד שמאל נמצא מנגנון החיפוש שמאפשר לגולשים למצוא את המסעדה הרצויה במגוון אפשרויות חיפוש: לפי שם, סוג או אזור, וגם לפי חתך כשרות. מנוע החיפוש מתפקד בצורה טובה ובכמה חיפושים שערכתי הוא הביא תוצאות רלוונטיות. במרכז המסך מופיע התוכן של העמוד הראשי. מתחת ללוגו מופיע מגוון אפשרויות ניווט המעורבבות זו בזו בצורה מעט לא ברורה. כך למשל הכותרות מתערבבות ודומות לטקסט, הן בצבע והן בצורה, ונותנות לעמוד תחושה של רשימת מכולת.

מגוון המידע בעמוד, לעמות זאת, נאה למדי. מתחת למסעדות השבוע מופיעה רשימה מתומצתת של כמה מסעדות עם תיאור מקוצר, ומשמאל מופיעה מפת ישראל מחולקת לאזורים. מתחת לכל אלו אפשר לקבל רשימה של מסעדות מומלצות על ידי הגולשים. בעמוד מצויין עוד שהאתר מעודכן מדי יום – אם כי בשיטוט של יותר מחצי

אתר המסעדות הישראלי

http://www.rest.co.il

שעה באתר (הרבה יותר מגלישה ממוצעת) התקשיתי למצוא תוכן חדש שנוצר בידי בוני האתר ולא בידי הגולשים עצמם.

כניסה לכל אחת מהקטגוריות, בין אם על ידי לחיצה על המפה, או על ידי מנגנון החיפוש, מובילה לרשימה של כל המסעדות באותה קטגוריה, כאשר על כל אחת אפשר לקבל מיקום ומספר טלפון, המלצות גולשים וגם הסבר מפורט (תוספת מבורכת שכוללת מפה המתארת את דרכי הגישה למסעדה, ותפריט חלקי של המנות). החלק היחיד הכושל בעיצוב הוא שהקישורים לכל ההסברים הללו מוצנעים בתחתית העמוד, ואפשר בקלות לפספס אותם.

תוספת יפה לאתר היא היכולת של הגולשים לדרג את המסעדות בהן ביקרו. פעולה זו מאפשרת לגולשים לקחת חלק פעיל בבניית האתר, וחשוב מכך, לקרוא ביקורת מסעדות בלתי מצונזרת של גולשים אחרים. הגולשים יכולים לדרג הכל, מהשירות, דרך איכות המזון והאווירה ועד למחיר הארוחה.

חלק נוסף באתר שקל מאד לפספס הוא אזור הטיפים, שבו השפים של המסעדות המוכרות ביותר ברחבי הארץ מציעים מתכונים מלאים למאכלים מגוונים. אמנם העיצוב של חלק זה נראה כאילו הוא לקוח מאתר אחר והמבחר איננו גדול במיוחד, אבל המתכונים עצמם נראים מגרים למדי.

אתר המסעדות הישראלי הוא אתר משלים למגוון אתרי המידע בנושאים קולינריים הקיימים בארץ, וככל שירבו כמותו, הרי זה משובח. כמו אתרים אחרים מסוגו, חשוב שימשיך לגדול ולהתפתח ולא יעצר בשלב שלאחר ההפקה הראשונית.

ירדן לוינסקי
http://www.extopia.co.il

עדיעת הגולשים

אתר הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain

פאבליק אונמי • דייב בארי • מוסיקה מזרחית • מייק טייסון • משכנתא מקוונת

תיאטרון בובות

"דפי הבובות" הוא מדריך גדול ומקיף לתיאטרוני בובות בכל העולם, שמתוחזק על ידי אשה בשם רוז סייג'. יש בו עשרות קישורים לעמודים של תיאטרונים מקצועיים, להקות חובבים, מעריצים וגם יצרני בובות, כתבי עת ואירועים שבהם לוקחים חלק מפעילי בובות מכל הסוגים.

המידע מלווה בתמונות והאווירה הכללית מזמינה הצטרפות לקהילה חוצת הגבולות. אפשר לשלוח לכאן שאלות, לקרוא סיפורים קצרים של בובאים, לעיין בלוח הדרושים ולוח מכירות וקניות ולבקר במוזיאונים מקוונים

http://www.sagecraft.com/puppetry

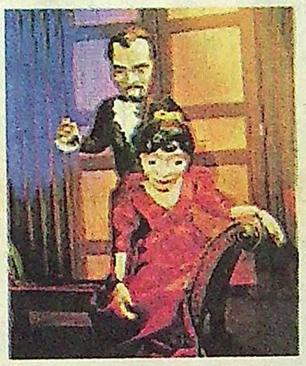

הפסטיבל העולמי לתיאטרוני בובות

http://iserver.iie.org/ai/henson

תסריטים להצגות של תיאטרוני בובות אפשר לקרוא ולהוריד ב־

http://www.cleaford.co.uk/script.htm

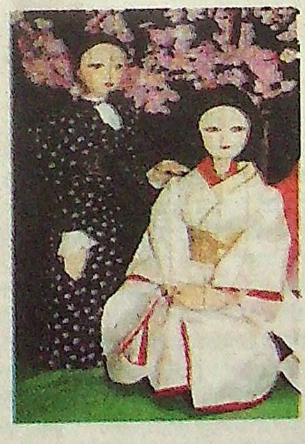

פנץ' וג'ודי הוא צמד הבובות המפורסם ביותר בעולם דובר האנגלית. הם וולגריים, סטריאוטיפיים, אבל מאוד מצחיקים, וזה המקום ללמוד עליהם הכל

http://www.punchandjudy.com

תיאטרון צלליות סיני מציג את עצמו ב־

http://www.geocities.com/Broadway/9924

אתרים חדשים

אתר הפולחן לחובבי מוסיקה מזרחית

http://www.surf.to/mizrahit

סיפורים של יוצרים צעירים בעברית

http://users.surfree.net.il/shakermaker

"סרט" מידע על הסרטים המוצגים בארץ. בקרוב מובטחת אפשרות לרכישת כרטיסים מקוונת

http://www.seret.co.il

משכנתא מקוונת אפשר לקבל אצל בנק לאומי באינטרנט

http://www.mashkanta.co.il

אתר קולינרי עברי בניחוח בינלאומי

http://www.pesto.co.il

קוואנגו, להקת היפ הופ מקומית חדשה

http://go.to/quango

העיצובים ועבודות האמנות של גד אלמליח

http://www.thedesignlabboston.com

אתר השבוע

המצחיק

אוהבים את דייב בארי ואת קיטוריו על כל העולם וגרושתו? האתר הזה מאפשר לכם ליצור אוטומטית וכמעט ללא מגע אנושי טורים חדשים, שנונים ועמוסי ביקורת ממש (טוב לא ממש) כמו אלה של המאסטר עצמו. "אוטו דייב" הוא המצאה חיננית שחושפת גם את יכולת התכנות המרשימה של מקימי האתר, ובעיקר את העובדה שאצל בארי, כמו אצל כל קומיקאי, אפשר למצוא תבנית קבועה מאחורי ההברקות הגדולות

http://peacefire.org/staff/bennett/autodave/autodave.html

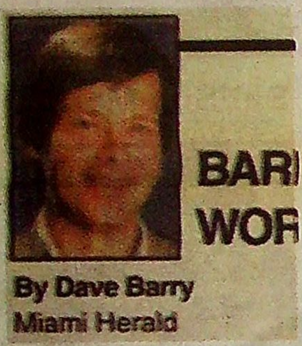

ההיסטורי

קיצור תולדות הזמן על פי האנציקלופדיה בריטניקה: אתר משוכלל ומהודר המתעד את התפתחותם של שעונים, החל בשעוני מים עתיקים, דרך שעוני חול, שעוני שמש ועד למתקנים דיגיטליים משוכללים. כולל שפע סרטונים ואנקדוטות היסטוריות

http://www.britannica.com/clockworks

המצב

1. בסקר המיסטיקה של כתב העת המקוון "האייל הקורא"

http://www.haayal.co.il

השתתפו השבוע 31 מצביעים. 18 מהם אמרו שהם ממש לא מאמינים בשום דבר. רק אחד הודה שהוא מאמין ואף לוקח קורסים בתחום.

2. באינדקס העברי "מדליק" אפשר לשנות את שורת הכותרת בהתאם לטעם הגולשים

http://www.madlik.co.il/madlik/addline.asp

ביום שלישי שעבר נכתב שם "בוקר טוב לכל המאזינים לכל המתעמלים היכון!"

מילון

דילברט. גיבור הקריקטורות של סקוט אדמס וגיבור מעמד הפועלים של ההיי־טק. דילברט חי בתוך קובייה משרדית וצר עולמו כעולם הפי־סי שלו, אבל מאות אלפי מעריצים בכל רחבי האינטרנט עוקבים אחריו בנשימה עצורה.

dogcow. חיה מיתולוגית שנראית כמו הכלאה בין פרה לכלב, אשר שימשה כאחד האייקונים הפחות נפוצים במערכות הפעלה ישנות של מחשבי המקינטוש, אך נהפכה עם הזמן לדמות פולחן אצל משתמשי מק כבדים. את הדמות צייר סקוט צימרמן בשלהי 1987, והקלקה כפולה עליה גורמת לה לפלוט קול שחציו נערה וחציו נביחה. לחברת אפל יש זכויות יוצרים על הדמות וגם על הקול הייחודי שהיא מפיקה.

יומן

רביעי 20.10

03:00 צ'ט עם האופנוען הנודע איוול קניוול

http://events.yahoo.com/picks

06:30 הופעה חיה (בתשלום) של פאבליק אנמי

http://www.hob.com/live/events/991019publicenemy

חמישי 21.10

04:00 שיחת ועידה עם הראפר אייס טי

http://www.sonicnet.com

05:00 צ'ט עם הלהקה האמריקאית רישוואלה

http://www.vegas.com/live

שישי 22.10

03:00 צ'ט עם דייב בארי

http://authors.yahoo.com

23:00 צ'ט עם הסופר ג'ימס גליק (כאוס)

http://www.barnesandnoble.com

ראשון 24.10

01:00 צ'ט עם הסופר/משורר האמריקאי גריסון קילור

http://www.prairiehome.org

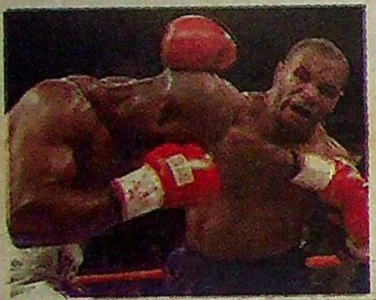

06:00 שידור חי (בתשלום) מקרב האיגרוף בין מייק טייסון לאורלין נוריס

http://sho.com/scboxing/HIT/102399/UC5_1.tin

שני 25.10

10:00 חדשות וראיונות מעולם הריתם־אנד־בלוז

http://88hiphop.com/index.asp?showid=72

שלישי 26.10

05:00 (שעה לא סופית) ראיון עם השחקן הבריטי ג'פרי פאלמר

http://www.borders.com/netcafe/future.html

המצעד

עשרת הסלבריטאים המבוקשים ביותר באינטרנט בשבוע החולף, על פי

http://www.100hot.com

1. וורן בייטי
2. גארת' ברוקס
3. פי־ג'יי הארווי
4. מדונה
5. ריקי מרטין
6. ג'ואנה גואינג
7. ברנרד באטלר
8. קתרין אוהרה
9. סלין דיאון
10. דונה ד'אריקו

בהכנת המדור השתתפו עידו דב ודפנה לוריינוביץ

תראו מה שמצאנו ברשת על...

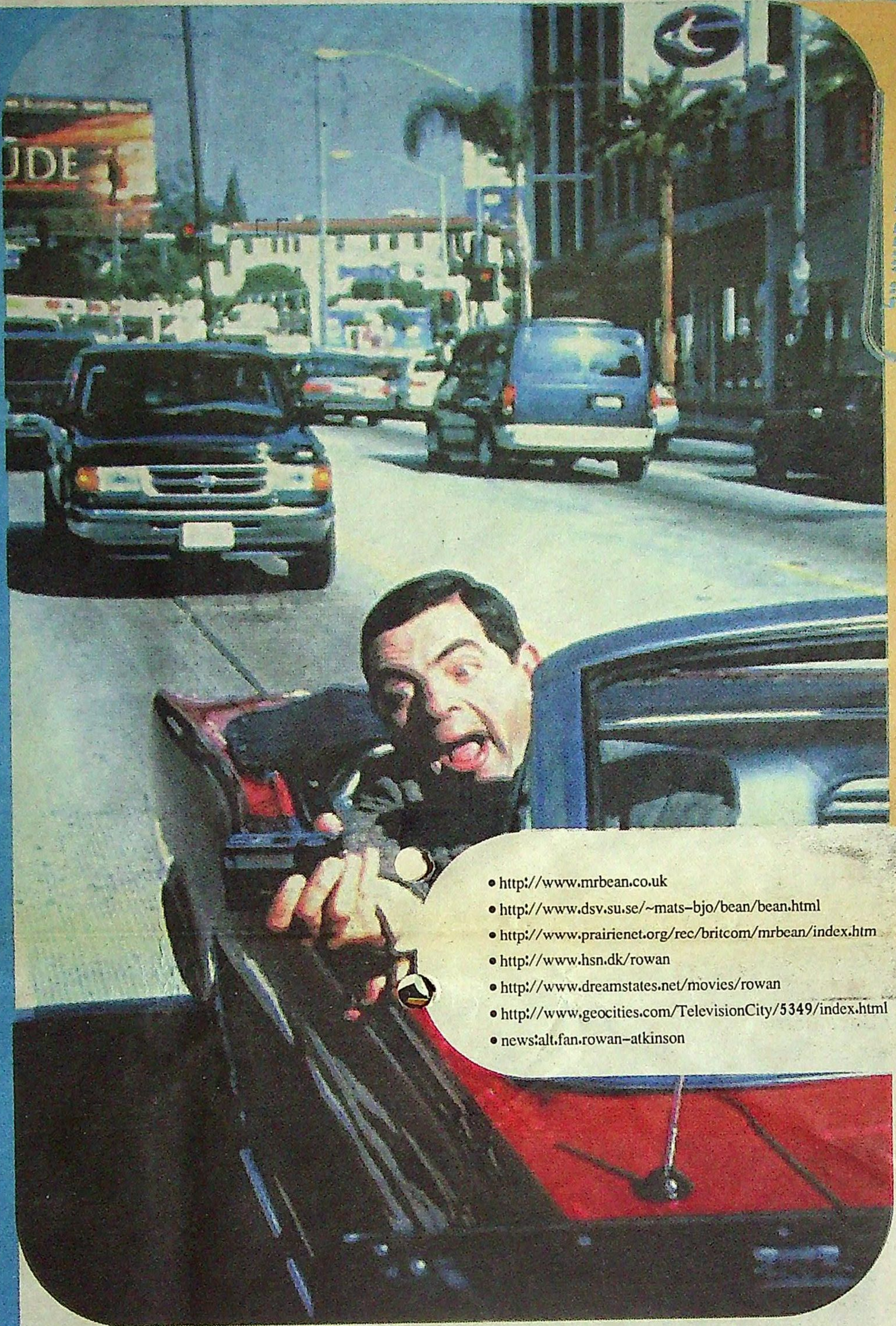

- http://www.mrbean.co.uk
- http://www.dsv.su.se/~mats-bjo/bean/bean.html
- http://www.prairienet.org/rec/britcom/mrbean/index.htm
- http://www.hsn.dk/rowan
- http://www.dreamstates.net/movies/rowan
- http://www.geocities.com/TelevisionCity/5349/index.html
- news:alt.fan.rowan-atkinson

"מיסטר בין"

השחקן הקומי רואן סבסטיאן אטקינסון, המוכר יותר כ"מיסטר בין", נולד ב-1955 בעיירה ניוקסטל-אפון-טיין, אנגליה. הוא גדל עם אחיו הגדולים בחווה של אביו. כשסיים את לימודי התיכון, נרשם ללימודי הנדסת חשמל באוניברסיטת ניוקסל ואוקספורד. שם גם גילה לראשונה את המשחק, בעקבות פגישה עם התסריטאי-מפיק ריצ'ארד קרטיס.

הפרויקט המשותף הראשון של השניים היה מחזה יחיד בתיאטרון מקומי. זמן לא רב אחר כך, בשנת 78', אטקינסון כבר החל לקבל הצעות עבודה מהטלוויזיה הבריטית. הוא הופיע בכמה בסדרות ואפילו זכה בפרסים חשובים על פועלו. בתחילת שנות השמונים נהפכו כמה מהסדרות שבהן השתתף לסדרות פולחן בארה"ב.

בשנת 81' היה אטקינסון השחקן הצעיר ביותר שהופיע בהצגת יחיד מעל בימות הווסט־אנד בלונדון. ההצגה שלו זכתה להצלחה גדולה וביססה היטב את מעמדו בתעשיית הבידור הבריטית. בשנים הבאות – אמצע שנות השמונים – לוהק אטקינסון לכמה הפקות קולנועיות, הבולטת שבהן היתה בסרט "לעולם אל תאמר לא", מסדרת ג'יימס בונד.

עם רזומה בידורי מרשים ניסה אטקינסון בשנת 85' לכבוש גם את בימות ברודווי בניו יורק עם הצגת יחיד קומית, אבל זו לא התקבלה בחום על ידי המבקרים והצופים, ואטקינסון חזר למקומו הטבעי – הטלוויזיה. בתחילת שנות התשעים הוא המציא את הדמות "מיסטר בין" – ברנש נמוך קומה שמצליח כל פעם מחדש להיקלע בתמימות לתסבוכות שונות. הדמות, שממעיטה בדיבורים ומבוססת בעיקר על סיטואציות קומיות מוזרות, שפת גוף והבעות פנים מצחיקות, נהפכה ללהיט בכל מקום שבו הוצגה. גם בישראל זוכה הסדרה שמבוססת עליה לרייטינג יפה.

דמותו של "מיסטר בין" עברה במשך השנים את המסלול המוכר של מותגים מצליחים. סדרת הטלוויזיה החלה להיות מופצת במקביל גם על גבי קלטות וידאו וספרים. בשנת 97' יצא לאקרנים הסרט "מיסטר בין באמריקה", שזכה להצלחה קופתית מרשימה בעולם בכלל ובארה"ב בפרט.

אטקינסון עצמו שומר בקנאות על חייו הפרטיים, וכמעט שאינו נראה באירועים ציבוריים נוצצים. היעד החביב עליו ביותר לחופשה הוא איטליה, וכדי למנוע הטרדות מצד מעריצים וסתם תמהונים ברחוב האיטלקי, הוא דורש שאת סרטיו וסדרותיו (כולל "מיסטר בין") – לא יקרינו שם. בשנת 95' הוא התחתן ומאז נולדו לו שני ילדים.

לאטקינסון יש חיבה מיוחדת לכלי רכב. הוא מחזיק ברישיון למשאית ויש בבעלותו מבחר לא קטן של מכוניות מרוץ. מדי פעם הוא כותב מאמרים לירחון מכוניות נחשב בבריטניה.

לפי מנוע החיפוש "אלטה ויסטה" מוזכר שמו של אטקינסון בכ-4,547 דפי אינטרנט. בקבוצות הדיון הוא נהנה מכ-2,866 אזכורים. כצפוי, רוב האתרים מתיחסים בעיקר לדמותו של "מיסטר בין".

http://www.hp.com/go/drops

רק המציאות אמיתית יותר

אם נורא מתחשק לך לפוצץ את הבלון המדהים והכל כך אמיתי הזה, זה בגלל שהתמונה שלו הודפסה באמצעות טכנולוגיית הזרקת הדיו המתקדמת בעולם. HP PhotoREt II - טכנולוגיית ההדפסה הרב שכבתית של HP היא טכנולוגיה מהפכנית, המאפשרת למדפסות למזג עד 16 טיפות צבע בכל נקודת הדפסה. התוצאה היא איכות צילום מדהימה המושגת ללא פשרה על המהירות. כך שלא משנה עד כמה אתה לחוץ בזמן, תמיד תוכל להפיק תמונות מדהימות באיכות צילום. למעשה, רק החיים אמיתיים יותר.

מדפסות HP DESKJET
עם HP PhotoREt II

HEWLETT® PACKARD
Expanding Possibilities

לפרטים נוספים חייגו למרכז שירות לקוחות ארצי: 09-9524848

עוא אלי